

K J S

King James bibeln på svenska
[1 Kungaboken]

November 2021

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Nu var kung David gammal *och* ålderstigen; och de täckte honom med kläder, men han fick inte någon värme.

2 Därför sade hans tjänare till honom, Låt det sökas efter en ung jungfru för min herre konungen: och låt henne stå inför kungen, och låt henne sköta om honom, och låt henne ligga i din famn, att min herre konungen må få värme.

3 Så de letade efter en vacker flicka alltigenom Israels gränsområden, och fann Abishag, en shunammit, och hämtade henne till kungen.

4 Och flickan *var* mycket vacker, och skötte om kungen, och betjänade honom: men kungen kände henne inte.

5 Sedan upphöjde Haggiths son Adonijah sig själv, sägande, Jag kommer bli kung: och han beredde sig vagnar och hästryttare, och femtio män till att springa framför sig.

6 Och hans far hade inte någon gång misshagat honom genom att säga, Varför har du gjort så? Och han *var* också *en* mycket tilltalande *man*; och *hans mor* födde honom efter Absalom.

7 Och han förhandlade med Joab, Zeruahs son, och med prästen Abiathar: och de, följande Adonijah, hjälpte *honom*.

8 Men prästen Zadok, och Benaiah, Jehoiadas son, och profeten Nathan,

och Shimei, och Rei, och de väldiga män som *hörde* till David, var inte med Adonijah.

9 Och Adonijah dödade får och oxar och gödboskap vid den stenen Zohelath, som *ligger* vid En-Rogel, och kallade alla sina bröder, kungens söner, och alla Judah män, kungens tjänare:

10 Men profeten Nathan, och Benaiah, och de väldiga männen, och sin bror Solomon, kallade han inte.

11 Därför talade Nathan till Bath-Sheba, Solomons mor, sägande, Har du inte hört att Haggiths son Adonijah regerar, och vår herre David vet inte om *det*?

12 Kom nu därför, låt mig, jag ber dig, ge dig råd, att du må rädda ditt eget liv, och livet på din son Solomon.

13 Gå och ta dig in hos kung David, och säg till honom, Svor du inte, min herre, O konung, din tjänarinna, sägande, Visst skall din son Solomon regera efter mig, och han skall sitta på min tron? Varför regerar då Adonijah?

14 Se, medan du ännu talar där med kungen, skall också jag komma in efter dig, och bekräfta dina ord.

15 Och Bath-Sheba gick in till kungen i kammaren: och kungen var mycket gammal; och Abishag, shunammiten, tjänade kungen.

16 Och Bath-Sheba böjde sig ner, och bugade sig för kungen. Och kungen sade, Vad vill du?

17 Och hon sade till honom, Min

herre, du svor vid HERREN din Gud din tjänarinna, *sägande*, Din son Solomon skall bestämt regera efter mig, och han skall sitta på min tron. 18 Och nu, se, Adonijah regerar; och nu, min herre konungen, du vet inte om *det*:

19 Och han har dödat oxar och gödboskap och får i mängder, och har kallat alla kungens söner, och prästen Abiathar, och härens överbefälhavare Joab: men din tjänare Solomon har han inte kallat.

20 Och du, min herre, O konung, hela Israels ögon *är nu fästa* på dig, att du skulle berätta för dem vem *som* skall sitta på min herre konungens tron efter honom.

21 Annars skall det ske, när min herre konungen skall sova med sina fäder, att jag och min son Solomon skall räknas *som* förbrytare.

22 Och, se, medan hon ännu talade med kungen, kom också profeten Nathan in.

23 Och de berättade för kungen, *sägande*, Se, profeten Nathan. Och när han hade kommit in inför kungen, böjde han sig ner för kungen med sitt ansikte till marken.

24 Och Nathan sade, Min herre, O konung, har du sagt, Adonijah skall regera efter mig, och han skall sitta på min tron?

25 Ty denna dag har han gått ner, och har dödat oxar och gödboskap och får i mängder, och har kallat alla kungens söner, och härens befälhavare, och prästen Abiathar; och, se, de äter och dricker inför

honom, och säger, Leve kung Adonijah.

26 Men mig, *ja* mig din tjänare, och prästen Zadok, och Jehoiadas son Benaiah, och din tjänare Solomon, har han inte kallat.

27 Är detta ting gjort av min herre konungen, och du har inte gett *det* till känna för din tjänare, vem *som* skulle sitta på min herre konungens tron efter honom?

28 Då svarade kung David och sade, Kalla Bathsheba till mig. Och hon kom in till kungens närvaro, och stod inför kungen.

29 Och kungen svor, och sade, *Så sant* HERREN lever, som har friköpt min själ från all nöd,

30 Såsom jag svor dig vid HERREN Israels Gud, *sägande*, Garanterat skall din Solomon regera efter mig, och han skall sitta på min tron i mitt ställe; likaså kommer jag sannerligen göra denna dag.

31 Då böjde sig Bath-Sheba ner med *sitt* ansikte till marken, och vördade kungen, och sade, Låt min herre kung David leva för evigt.

32 Och kung David sade, Kalla prästen Zadok till mig, och profeten Nathan, och Benaiah, Jehoiadas son. Och de kom inför kungen.

33 Kungen sade också till dem, Tag med er er herres tjänare, och få min son Solomon att rida på min egen mulåsna, och för honom ner till Gihon:

34 Och låt prästen Zadok och profeten Nathan där smörja honom *till* kung över Israel: och blås ni med

basunen, och säg, Leve kung Solomon.

35 Sedan skall ni komma upp efter honom, att han må komma och sitta på min tron; ty han skall vara kung i mitt ställe: och jag har tillsatt honom till att vara härskare över Israel och över Judah.

36 Och Benaiah, Jehoiadas son, svarade kungen, och sade, Amen: HERREN min herre konungens Gud säger *också* så.

37 Såsom HERREN har varit med min herre konungen, likaså ska han vara med Solomon, och göra hans tron större än min herre kung Davids tron.

38 Så prästen Zadok, och profeten Nathan, och Benaiah, Jehoiadas son, och cherethiterna, och pelethiterna, drog ner, och fick Solomon att rida på kung Davids mulåsna, och förde honom till Gihon.

39 Och prästen Zadok tog ett oljehorn ur tabernaklet, och smorde Solomon. Och de blåste *i* basunen; och allt folket sade, Leve kung Solomon.

40 Och allt folket kom upp efter honom, och folket spelade på flöjter, och fröjdade sig med stor glädje, så att marken rämnade av ljudet från dem.

41 Och Adonijah och alla gäster som *var* med honom hörde *det just* när de hade slutat att äta. Och när Joab hörde basunens ljud, sade han, Varför *hörs detta* oväsen från staden, varande i ett tumult?

42 Och medan han ännu talade, se,

då kom Jonathan, prästen Abiathars son: och Adonijah sade till honom, Kom in; ty du *är* en tapper man, och för med *dig* goda nyheter.

43 Och Jonathan svarade och sade till Adonijah, Sannerligen, vår herre kung David har gjort Solomon till kung.

44 Och kungen har sänt prästen Zadok med honom, och profeten Nathan, och Jehoiadas son Benaiah, och cherethiterna, och pelethiterna, och de har fått honom att rida på kungens mulåsna:

45 Och prästen Zadok och profeten Nathan har smort honom *till* kung i Gihon: och de har dragit upp därifrån under jubel, så att *hela* staden larmade. Detta *är* det oväsen som ni har hört.

46 Och Solomon sitter också på kungarikets tron.

47 Och därtill kom kungens tjänare för att välsigna vår herre kung David, sägande, Gud göre Solomons namn bättre än ditt namn, och göre hans tron större än din tron. Och kungen böjde sig på bädden.

48 Och kungen sade också så, Välsignad *vare* HERREN Israels Gud, som denna dag har gett *någon* att sitta på min tron, *ja* mina ögon *också* beskådande *det*.

49 Och alla gästerna som *var* med Adonijah blev rädda, och stod upp, och for var man sin väg.

50 Och Adonijah fruktade för Solomon, och stod upp, och gick, och fattade tag i altarets horn.

51 Och det blev berättat för

Solomon, sägande, Se, Adonijah fruktar kung Solomon: ty, se, han har gripit tag i altarets horn, sägande, Låt kung Solomon svära till mig i dag att han inte kommer dräpa sin tjänare med svärdet.

52 Och Solomon sade, Ifall han skall visa sig *vara* en aktningsvärd man, skall inte ett *enda* hår av honom falla till jorden: men om ondska skall bli funnet i honom, skall han dö.

53 Så kung Solomon sände, och de hämtade ner honom från altaret. Och han kom och böjde sig ner för kung Solomon: och Solomon sade till honom, Gå till ditt hus.

Kapitel 2

1 Nu närmade sig Davids dagar, att han skulle dö; och han befallde sin son Solomon, sägande,

2 Jag går *nu* hela jordens väg: var du därför stark, och visa dig *vara* en man;

3 Och håll fast vid HERREN din Guds befallning, att vandra på hans vägar, att hålla fast vid hans stadgar, och hans bud, och hans domar, och hans vittnesmål, såsom det är skrivet i Mose lag, att du må ha framgång i allt som du gör, och vart du än vänder dig:

4 Att HERREN må fortsätta sitt ord som han talade angående mig, sägande, Om dina barn ska ge akt på sin väg, att vandra inför mig i sanning av hela sitt hjärta och av hela sin själ, skall dig inte saknas

(sade han) en man på Israels tron. 5 Därtill vet du också vad Joab, Zeruahs son, gjorde mot mig, *och* vad han gjorde mot Israels härars två befälhavare, mot Abner, Ners son, och mot Amasa, Jethers son, vilka han dräpte, och utgöt krigsblod under fred, och lät *det* komma krigsblod på sin gördel som *satt* runt hans länder, och på hans skor som *var* på hans fötter.

6 Handla därför efter din vishet, och låt inte hans gråa huvud gå ner till graven i frid.

7 Men visa godhet mot gileaditen Barzillais söner, och låt dem höra till dem som äter vid ditt bord: ty så kom de till mig när jag flydde med anledning av din bror Absalom.

8 Och, se, hos dig *har du* Shimei, Geras son, en benjaminit från Bahurim, som förbannade mig med en hemsk förbannelse på den dag då jag for till Mahanaim: men han kommer ner för att möta mig vid Jordan, och jag svor honom vid HERREN, sägande, Jag kommer inte låta avrätta dig med svärd.

9 Frikänn honom nu därför inte: ty du *är* en vis man, och vet vad du borde göra med honom; men för du ner hans gråa huvud till graven med blod.

10 Så David gick till sömns med sina fäder, och blev begravd i Davids stad.

11 Och de dagar som David regerade över Israel *var* fyrtio år: *under* sju år regerade han i Hebron, och *i* trettiosju år regerade han i

Jerusalem.

12 Sedan satt Solomon på sin far Davids tron; och hans kungarike befästes väldeliga.

13 Och Adonijah, Haggiths son, kom till Solomons mor Bath-Sheba. Och hon sade, Kommer du *med* fredlig avsikt? Och han sade, *Jag kommer med* fredlig avsikt.

14 Han sade därtill, Jag har något att säga till dig. Och hon sade, Berätta.

15 Och han sade, Du vet att kungariket var mitt, och *att* hela Israel riktade sina ansikten mot mig, att jag skulle regera: dock har kungariket vänts runt, och har blivit min brors: ty det var hans från HERREN.

16 Och nu frågar jag om en begäran av dig, *och* neka mig inte. Och hon sade till honom, Berätta.

17 Och han sade, Tala, jag ber dig, med konungen Solomon, (ty han kommer inte säga nej till dig,) att han ska ge mig shunammiten Abishag till hustru.

18 Och Bath-Sheba sade, Bra; jag skall tala för dig till kungen.

19 Bath-Sheba gick därför till kung Solomon, för att tala till honom för Adonijah. Och kungen stod upp för att möta henne, och böjde sig för henne, och satte sig ner på sin tron, och fick ett säte att ställas fram för kungens mor; och hon satte sig på hans högra sida.

20 Sedan sade hon, Jag begär en ringa begäran av dig; *och jag ber dig*, säg inte nej till mig. Och kungen sade till henne, Fråga vidare, min

mor: ty jag kommer inte säga nej till dig.

21 Och hon sade, Låt shunammiten Abishag bli given åt din bror Adonijah till hustru.

22 Och kung Solomon svarade och sade till sin mor, Och varför frågar du om shunammiten Abishag för Adonijah? Fråga också för honom om *hela* kungariket; ty han *är ju* min äldre bror; ja för honom, och för prästen Abiathar, och för Zeruahs son Joab.

23 Sedan svor kung Solomon vid HERREN, sägande, Gud göre så mot mig, och också mer, om Adonijah inte har talat detta ord mot sitt eget liv.

24 Därför nu, *så sant* HERREN lever, som har befäst mig, och satt mig på min far Davids tron, och som har gjort mig ett hus, såsom han lovade, Adonijah skall denna dag avrättas.

25 Och kung Solomon sände medelst Benaiahs hand, Jehoiadas son; och han överföll honom att han dog.

26 Och åt prästen Abiathar sade kungen, Tag dig till Anathoth, till dina egna fält; ty du *har* förtjänat döden: men jag kommer inte vid denna tid låta avrätta dig, eftersom du bar Herren GUDS ark inför min far David, och eftersom du har lidit i allt som min far fick lida i.

27 Så Solomon utvisade Abiathar från att vara präst åt HERREN; att han skulle uppfylla HERRENS ord, som han talade beträffande Elis hus i Shiloh.

28 Sedan kom nyheter till Joab: ty Joab hade vänt sig efter Adonijah, även om han inte hade vänt efter Absalom. Och Joab flydde till HERRENS tabernakel, och grep tag om altarets horn.

29 Och det blev berättat för kung Solomon att Joab hade flytt till HERRENS tabernakel; och, se, *att han är* vid altaret. Då sände Solomon Benaiah, Jehoiadas son, sägande, Gå, överfall honom.

30 Och Benaiah kom till HERRENS tabernakel, och sade till honom, Så säger kungen, Kom fram. Och han sade, Nej; utan här skall jag dö. Och Benaiah vände tillbaka *med det* ordet till kungen, sägande, Så sade Joab, och så svarade han mig.

31 Och kungen sade till honom, Gör såsom han har sagt, och överfall honom, och begrav honom; att du må ta bort det oskyldiga blod, som Joab utgöt, från mig, och från min fars hus.

32 Och HERREN skall vända tillbaka hans blod över hans eget huvud, vilken överföll två män *som var* mer rättfärdiga och bättre än han, och dräpte dem med svärdet, min far David ej vetande *om det, nämligen*, Abner, Ners son, Israels härs överbefälhavare, och Amasa, Jethers son, Judah härs överbefälhavare.

33 Deras blod skall därför vända tillbaka över Joabs huvud, och över hans säds huvud för evigt: men över David, och över hans säd, och över hans hus, och över hans tron, skall frid råda från HERREN för evigt.

34 Så Benaiah, Jehoiadas son, for upp och överföll honom, och dräpte honom: och han blev begravd i sitt eget hus i ödemarken.

35 Och kungen satte Benaiah, Jehoiadas son, över hären i hans ställe: och kungen satte prästen Zadok i Abiathars ställe.

36 Och kungen sände och kallade efter Shimei, och sade till honom, Bygg dig ett hus i Jerusalem, och bo där, och gå inte bort därifrån någonstans.

37 Ty *så* skall ske, *att* på den dag du går iväg, och passerar över bäcken Kidron, skall du bestämt veta att du sannerligen skall dö: ditt blod skall komma över ditt eget huvud.

38 Och Shimei sade till kungen, Det talet *är* gott: såsom min herre konungen har sagt, så kommer din tjänare göra. Och Shimei bodde i Jerusalem *under* många dagar.

39 Och det inträffade efter tre år, att två av Shimeis tjänare flydde iväg till Maachahs son Achish, Gaths kung. Och de berättade *detta* för Shimei, sägande, Se, dina tjänare *är* i Gath.

40 Och Shimei stod upp, och sadlade sin åsna, och for till Gath till Achish för att söka efter sina tjänare: och Shimei for, och hämtade sina tjänare ifrån Gath.

41 Och det blev berättat för Solomon att Shimei hade farit från Jerusalem till Gath, och hade kommit tillbaka.

42 Och kungen sände och kallade efter Shimei, och sade till honom, Fick jag inte dig att svära vid

HERREN, och betygade *jag inte* för dig, sägande, Du skall bestämt veta, *att* på den dag du går iväg, och går ut någonstans, att du sannerligen skall dö? Och du sade till mig, 43 Varför har du då inte hållit HERRENS ed, och den befallning som jag har befallt dig?

44 Kungen sade därtill till Shimei, Du vet om all den ondska som ditt hjärta vet i det fördolda att du gjorde mot min far David: därför skall HERREN vända tillbaka din ondska över ditt eget huvud;

45 Och kung Solomon *skall vara* välsignad, och Davids tron skall befastas inför HERREN för evigt.

46 Så kungen befälde Benaiah, Jehoiadas son; som gick ut, och föll över honom, att han dog. Och kungariket befastes i Solomons hand.

Kapitel 3

1 Och Solomon befryndade sig med Egyptens kung farao, och tog faraos dotter, och förde in henne i Davids stad, tills han hade slutfört att bygga sitt eget hus, och HERRENS hus, och Jerusalems mur runtom.

2 Frånsett *att* folket offrade på höjderna, ty intill de dagarna fanns inget hus byggt till HERRENS namn.

3 Och Solomon älskade HERREN, vandrande i sin far Davids stadgar: frånsett *att* han offrade och tände rökelse *uppe* på höjder.

4 Och kungen for till Gibeon för att offra där; ty det *var* den stora höjden: *och* Solomon offrade ettusen brännoffer på det altaret.

5 I Gibeon uppenbarade sig HERREN för Solomon i en dröm om natten: och Gud sade, Be *mig om* vad jag skall ge dig.

6 Och Solomon sade, Du har visat för din tjänare David, min far, stor barmhärtighet, enligt som han vandrade inför dig i sanning, och i rättfärdighet, och i rättrådighet till hjärtat med dig; och du har förvarat för honom denna stora godhet, att du har gett honom en son att sitta på hans tron, såsom *det är* denna dag.

7 Och nu, O HERRE min Gud, du har gjort din tjänare till kung i min fader Davids ställe: och jag *är blott* ett litet barn: jag vet inte *hur* att gå ut eller komma in.

8 Och din tjänare *är* mitt ibland ditt folk som du har utvalt, ett stort folk, som inte kan täljas eller räknas på grund av *sin* mängd.

9 Ge därför din tjänare ett förståndigt hjärta till att döma ditt folk, att jag må urskilja mellan gott och ont: ty vem förmår att döma detta ditt så stora folk?

10 Och det talet behagade Herren, att Solomon hade bett om detta ting.

11 Och Gud sade till honom, Eftersom du har bett om detta ting, och inte har bett om ett långt liv för dig själv; inte heller har bett om rikedomar för dig själv, eller har bett om dina fienders liv; utan har bett om förstånd för dig själv för att

kunna urskilja dom;

12 Se, jag har gjort enligt dina ord: se, jag har gett dig ett vist och förståndigt hjärta; så att det inte fanns någon lik dig före dig, inte heller efter dig skall någon uppstå lik dig.

13 Och jag har också gett dig det som du inte har bett om, både rikedomar, och ära: så att det inte skall finnas någon lik dig bland kungarna *under* alla dina dagar.

14 Och om du ska vandra på mina vägar, att hålla fast vid mina stadgar och mina bud, såsom din fader David vandrade, då kommer jag förlänga dina dagar.

15 Och Solomon vaknade; och, se, *det var* en dröm. Och han kom till Jerusalem, och stod inför HERRENS förbundsark, och offrade upp brännoffer, och offrade fredsoffer, och ordnade en fest för alla sina tjänare.

16 Sedan kom där två kvinnor, *som var* horor, till kungen, och stod inför honom.

17 Och ena kvinnan sade, O min herre, jag och denna kvinna bor i ett hus; och ett barn blev förlöst mig med henne i huset.

18 Och det inträffade på tredje dagen efter att jag blev förlöst, att också denna kvinna blev förlöst: och vi *var* tillsammans; *det fanns* ingen främling med oss i huset, *utan* bara vi två i huset.

19 Och denna kvinnans barn dog under natten; eftersom hon låg över det.

20 Och hon stod upp vid midnatt, och tog min son från min sida, medan din tjänarinna sov, och lade honom i sin famn, och lade sitt döda barn i min famn.

21 Och när jag reste mig på morgonen för att amma mitt barn, se, *då* var det dött: men när jag hade övervägt det på morgonen, se, det var inte min son, som jag födde.

22 Och den andra kvinnan sade, Nej; utan den levande *är* min son, och den döde *är* din son. Och denna sade, Nej; utan den döde *är* din son, och den levande *är* min son. Så talade de inför kungen.

23 Då sade kungen, Den ena säger, Denne *är* min son som lever, och din son *är* den döde: och den andra säger, Nej; utan din son *är* den döde, och min son *är* den levande.

24 Och kungen sade, Hämta mig ett svärd. Och de hämtade ett svärd inför kungen.

25 Och kungen sade, Dela det levande barnet i två, och ge halva till den ena, och halva till den andra.

26 Då talade den kvinnan vars barn *var* det levande till kungen, ty hennes inre brann för sin son, och hon sade, O min herre, ge henne det levande barnet, och dröp det bara inte. Men den andra sade, Låt det varken vara mitt eller ditt, *utan* klyv *det*.

27 Då svarade kungen och sade, Ge henne det levande barnet, och dröp det inte för allt i världen: hon *är* dess mor.

28 Och hela Israel hörde om den

domen som kungen hade dömt; och de fruktade kungen: ty de såg att Guds vishet *var* i honom, till att skipa dom.

Kapitel 4

1 Så kung Solomon var kung över hela Israel.

2 Och dessa var de furstar som han hade; Azariah, prästen Zadoks son, 3 Elihoref och Ahiah, Shishas söner, sekreterare; Jehoshafat, Ahiluds son, skrivaren.

4 Och Benaiah, Jehoiadas son, *var satt* över hären: och Zadok och Abiathar *var* prästerna:

5 Och Azariah, Nathans son, *var satt* över fogdarna: och Zabud, Nathans son, *var* huvudfogde, *och* kungens vän:

6 Och Ahishar *var satt* över hushållet: och Adoniram, Abdas son, *var satt* över tributen.

7 Och Solomon hade tolv fogdar över hela Israel, vilka försåg kungen och hans hushåll med matvaror: var man försåg *kungen under* sin månad under året.

8 Och dessa *är* deras namn: Hurs son, på Efraims berg:

9 Dekars son, i Makaz, och i Shaalbim, och Bethshemesh, och Elon-Beth-Hanan:

10 Heseds son, i Aruboth; till honom *hörde* Sochoh, och hela landet Hefer:

11 Abinadabs son, i hela området Dor; vilken hade Solomons dotter

Tafath till hustru:

12 Baana, Ahiluds son; *till honom hörde* Taanach och Megiddo, och hela Beth-Shean, som *ligger* vid Zartanah, nedanför Jezreel, från Beth-Shean till Abel-Meholah, *ända till den platsen som ligger* bortom Jokneam:

13 Gebers son, i Ramoth-Gilead; till honom *hörde* Manassehs son Jairs städer, som *ligger* i Gilead; till honom *hörde också* området Argob, som *ligger* i Bashan, sextio stora städer med murar och bommar av mässing:

14 Ahinadab, Iddos son, *hade* Mahanaim:

15 Ahimaaz *var* i Naftali; han tog också Solomons dotter Basmath till hustru:

16 Baanah, Hushais son, *var* i Asher och i Aloth:

17 Jehoshafat, Paruahs son, i Issachar:

18 Shimei, Elahs son, i Benjamin:

19 Geber, Uris son, *var* i Gileads land, *i* amoriternas kung Sihons land, och Bashans kung Ogs land; och *han var* den ende fogden som *fanns* i landet.

20 Judah och Israel *var* många, såsom sanden som *finns* vid havet i talrikhet, ätande och drickande, och fröjdande sig.

21 Och Solomon härskade över alla riken från floden till filisteernas land, och till Egyptens gräns: de hämtade gåvor, och tjänade Solomon *under* alla dagar av hans liv.

22 Och Solomons proviant för en

dag var trettio mått fint mjöl, och sextio mått *grovt* mjöl.

23 Tio gödda oxar, och tjugo oxar från betesmarkerna, och hundra får, förutom hjortar, och rådjursbockar, och dovhjortar, och gödda fåglar.

24 Ty han hade herravälde över hela *det området* på denna sidan floden, från Tifsah ända till Azzah, över alla kungar på denna sidan floden: och han hade fred på alla sidor runt omkring sig.

25 Och Judah och Israel bodde tryggt, var man under sin vinstock och under sitt fikonträd, från Dan ända till Beer-Sheba, *under* alla Solomons dagar.

26 Och Solomon hade 40 000 häststall för sina vagnar, och 12 000 hästryttare.

27 Och de fogdarna tillhandahöll mat åt kung Solomon, och åt alla som kom till kung Solomons bord, var man under sin månad: de saknade ingenting.

28 Också korn och halm åt hästarna och dromedarerna hämtade de till den plats där *fogdarna* var, var man enligt sin befallning.

29 Och Gud gav Solomon vishet och förstånd i överflödande mått, och *ett* rymligt hjärta, såsom sanden som *finns* på havets strand.

30 Och Solomons vishet överträffade visheten hos alla Österlandets barn, och all Egyptens vishet.

31 Ty han var visare än alla män; än Ethan, ezrahiten, och Heman, och Kalkol, och Darda, Mahols söner:

och hans berömdhet var *välkänd* i alla nationer runt omkring.

32 Och han talade tretusen ordspråk: och hans sånger var ettusenfem.

33 Och han talade om träd, från cedern som *finns* i Libanon ända till isopen som spirar fram ur muren: han talade också om djur, och om fåglar, och om krälände ting, och om fiskar.

34 Och det kom *folk* från alla folk för att höra Solomons vishet, från alla jordens kungar, som hade hört *talas* om hans vishet.

Kapitel 5

1 Och Tyres kung Hiram sände sina tjänare till Solomon; ty han hade hört att de hade smort honom *till* kung i hans fars ställe: ty Hiram var alltid en älskare av David.

2 Och Solomon sände till Hiram, sägande,

3 Du vet hur min far David inte kunde bygga ett hus till HERREN sin Guds namn med anledning av de krig som rådde runt honom på varje sida, tills HERREN lade dem under hans fotsulor.

4 Men nu har HERREN min Gud gett mig vila på alla sidor, *så att* varken motståndare eller ondska förekommer.

5 Och, se, jag har för avsikt att bygga ett hus åt HERREN min Guds namn, såsom HERREN talade till min far David, sägande, Din son, vilken jag kommer sätta på din tron i

ditt ställe, han skall bygga ett hus åt mitt namn.

6 Befall du nu därför att de ska hugga mig cedrar från Libanon; och mina tjänare skall vara med dina tjänare: och åt dig kommer jag ge lön för dina tjänare enligt allt som du skall bestämma: ty du vet att *det* inte *finns* någon bland oss som har skicklighet att hugga trä såsom sidonierna.

7 Och det inträffade, när Hiram hörde Solomons ord, att han glädde sig storligen, och sade, Välsignad vare HERREN denna dag, som har gett åt David en vis son över detta stora folk.

8 Och Hiram sände till Solomon, sägande, Jag har tänkt över de ting som du sände till mig för: *och* jag kommer utföra allt ditt begär i fråga om virke av ceder, och angående virke av gran.

9 Mina tjänare skall hämta ner *dem* från Libanon till havet: och jag kommer föra över dem via havet på flottor till den plats som du skall anvisa mig, och kommer få dem att lastas av där, och du skall ta emot *dem*: och du skall uppfylla mitt begär, att ge *mig* livsmedel för mitt hushåll.

10 Så Hiram gav Solomon cederträ och granträ *efter* allt hans begär.

11 Och Solomon gav Hiram 20 000 mått vete *till* mat åt hans hushåll, och tjugo mått ren olja: så här *mycket* gav Solomon till Hiram år efter år.

12 Och HERREN gav Solomon

vishet, såsom han hade lovat honom: och det var fred mellan Hiram och Solomon; och de två slöt en allians tillsammans.

13 Och kung Solomon bådade upp en arbetsstyrka från hela Israel; och arbetsstyrkan bestod av 30 000 män.

14 Och han sände dem till Libanon, 10 000 per månad i skift: de var i Libanon *under* en månad, *och* hemma i två månader: och Adoniram *var satt* över arbetsstyrkan.

15 Och Solomon hade 70 000 män som bar bördor, och 80 000 huggare i bergen;

16 Förutom de främsta av Solomons fogdar vilka *var satta* över arbetet, *fanns* 3 300, vilka rådde över folket som utförde arbetet.

17 Och kungen befallde, och det hämtade stora stenar, dyra stenar, *och* uthuggna stenar, till att lägga husets grund.

18 Och Solomons byggare och Hiram's byggare högg *dem*, och stenhuggarna: så de beredde virke och stenar för att bygga huset.

Kapitel 6

1 Och det inträffade i det fyrahundraåttionde året efter *att* Israels barn hade kommit ut ur Egyptens land, under det fjärde året av Solomons regering över Israel, i månaden Zif, som *är* den andra månaden, att han påbörjade att bygga HERRENS hus.

2 Och huset som kung Solomon

byggde åt HERREN, dess längd *var* sextio alnar, och dess bredd tjugo *alnar*, och dess höjd trettio alnar.

3 Och förhuset framför tempelhuset, dess längd *var* tjugo alnar, i enlighet med husets bredd; *och* tio alnar *var* dess bredd framför huset.

4 Och för huset gjorde han fönster med smalt ljus.

5 Och mot husets vägg byggde han kammare runtom, *mot* husets väggar runt omkring, *både* mot templet och mot koret: och han gjorde kammare runtom:

6 Den nedersta kammaren *var* fem alnar bred, och den mellersta *var* sex alnar bred, och den tredje *var* sju alnar bred: ty utvändigt, *på* husets vägg, gjorde han hyllor runtom, att *bjälkarna* inte skulle fästas i husets väggar.

7 Och huset, när det höll på att byggas, blev byggt av sten *som* gjordes i ordning innan den hämtades dit: så att varken hammare eller yxa *eller* något *annat* järnverktyg hördes i huset, medan det höll på att byggas.

8 Dörren för den mellersta kammaren *fanns* på högra sidan av huset: och de gick upp med slingrande trappor in till den mellersta *kammaren*, och ut från den mellersta in till den tredje.

9 Så han byggde huset, och färdigställde det; och täckte huset med bjälkar och plankor av cederträ.

10 Och *sedan* byggde han kammare mot hela huset, fem alnar höga: och de vilade på huset med cederbjälkar.

11 Och HERRENS ord kom till Solomon, sägande,

12 *Angående* detta hus som du håller på att bygga, om du ska vandra i mina stadgar, och förrätta mina domar, och hålla fast vid alla mina bud *så* att vandra i dem; då kommer jag utföra mitt ord med dig, vilket jag talade till David din far:

13 Och jag kommer bo bland Israels barn, och kommer inte överge mitt folk Israel.

14 Så Solomon byggde huset, och färdigställde det.

15 Och han byggde husets väggar invändigt med brädor av cederträ, både husets golv, och takets väggar: *och* han täckte *dem* med trä på insidan, och täckte husets golv med plankor av granträ.

16 Och han byggde tjugo alnar på husets sidor, både golvet och väggarna med brädor av cederträ: ja han byggde *dem* för det invändigt, *ja* för koret, för den allra heligaste *platsen*.

17 Och huset, det *vill säga*, templet inför det, var fyrtio alnar *långt*.

18 Och husets cederträ invändigt *var* snidat med knoppar och öppna blommor: allt *var av* cederträ; ingen sten syntes.

19 Och han förberedde koret i det inre av huset, för att där ställa HERRENS förbundsark.

20 Och koret *var* tjugo alnar långt i den främre delen, och tjugo alnar brett, och dess höjd *var* tjugo alnar: och han överdrog det med rent guld; och täckte *så* altaret *vilket var av*

cederträ.

21 Så Solomon överdrog huset med rent guld invändigt: och han gjorde en uppdelning vid guldkedjorna framför koret; och han överdrog den med guld.

22 Och han överdrog hela huset med guld, tills han hade färdigställt hela huset: han överdrog också med guld hela altaret som *var* vid koret.

23 Och inne i koret gjorde han två keruber *av* olivträ, *var och en* tio alnar hög.

24 Och kerubens ena vinge *var* fem alnar, och kerubens andra vinge fem alnar: från den ena vingens yttersta del till den andra *vingens* yttersta del *var det* tio alnar.

25 Och den andra keruben *var* tio alnar: båda keruberna *hade ett och samma* mått och en *och samma* storlek.

26 Den ene kerubens höjd *var* tio alnar, och likaså *var* den andre keruben.

27 Och han ställde keruberna inne i husets inre: och de bredde ut kerubernas vingar, så att den enes vinge rörde vid *ena* väggen, och den andre kerubens vinge rörde vid den andra väggen; och mitt i huset rörde deras vingar vid varandra.

28 Och han överdrog keruberna med guld.

29 Och han skulpterade alla husets väggar runtom med snidade figurer *i form* av keruber och palmträd och öppna blommor, inuti och på utsidan.

30 Och husets golv överdrog han

med guld, inuti och utanför.

31 Och för korets ingång gjorde han dörrar *av* olivträ: överstycket *och* sidokarmarna *var* en femtedel *av väggen*.

32 De två dörrarna *var* också *av* olivträ; och han snidade sniderier på dem *i form* av keruber och palmträd och öppna blommor, och överdrog *dem* med guld, och spred ut guld över keruberna, och över palmträden.

33 Han gjorde så också karmar *av* olivträ för templets dörr, en fjärdedel *av väggen*.

34 Och de två dörrarna *var av* granträ: den ena dörrens två *dörrhalvor var* utfällbara, och den andra dörrens två *dörrhalvor var* utfällbara.

35 Och han snidade keruber och palmträd och öppna blommor *på dem*: och täckte *dem* med guld jämt över det snidade arbetet.

36 Och han byggde den inre gården med tre rader av huggen sten, och en rad cederbjälkar.

37 Under det fjärde året blev grunden till HERRENS hus lagd, i månaden Zif:

38 Och under det elfte året, i månaden Bul, som *är* den åttonde månaden, var huset klart överallt till *alla* sina delar, och enligt all dess form. Så han byggde på det *i* sju år.

Kapitel 7

1 Men Solomon byggde på sitt eget

hus *under* tretton år, och han färdigställde hela sitt hus.

2 Han byggde också

Libanonskogshuset; dess längd *var* hundra alnar, och dess bredd femtio alnar, och dess höjd trettio alnar, på fyra rader pelare av cederträ, med cederbjälkar på pelarna.

3 Och *det blev* täckt med cederträ upptill över bjälkarna, som *låg* på fyrtiofem pelare, femton *på* en rad.

4 Och *det fanns* fönster i tre rader, och ljus *var* emot ljus i tre omgångar.

5 Och alla dörrar och karmar *var* fyrkantiga, tillsammans med fönstren: och ljus *var* emot ljus i tre omgångar.

6 Och han gjorde ett pelarförhus; vars längd *var* femtio alnar, och vars bredd *var* trettio alnar: och förhuset *var* framför dem: och de *andra* pelarna och den grova bjälken *var* framför dem.

7 Sedan gjorde han ett förhus för tronen där han skulle döma, *ja* domsförhuset: och *det var* täckt med cederträ från golvet ena sida till den andra.

8 Och hans hus där han bodde *hade* en annan gård inne i förhuset, *som* var av samma utförande. Solomon gjorde också ett hus för faraos dotter, som han hade tagit *till hustru*, likt detta förhus.

9 Alla dessa *bestod* av dyra stenar, enligt huggna stenars mått, sågade med sågar, invändigt och utvändigt, ända från grunden till taklisterna, och *likaså* på utsidan mot den stora

gården.

10 Och grunden *bestod* av dyra stenar, *ja* av väldiga stenar, stenar av tio alnars *längd*, och stenar av åtta alnars *längd*.

11 Och ovanför *var* dyra stenar, enligt huggna stenars mått, och cederträ.

12 Och den stora gården omkring *var* med tre rader av huggen sten, och en rad cederbjälkar, både för den inre gården till HERRENS hus, och för husets förhus.

13 Och kung Solomon sände och hämtade Hiram ifrån Tyre.

14 Han *var* en änkas son av Naftali stam, och hans far *var* en tyrisk man, en mässingsarbetare: och han var full av visdom, och förstånd, och skicklig till att utföra alla *slags* arbeten med mässing. Och han kom till kung Solomon, och utförde allt hans arbete.

15 Ty han stöpte två pelare av mässing, vardera arton alnar hög: och ett snöre på tolv alnar omslöt vardera av dem runtom.

16 Och han gjorde två pelarhuvuden av smält mässing, för att sätta på pelarnas toppar: det ena pelarhuvudets höjd *var* fem alnar, och det andra pelarhuvudets höjd *var* fem alnar:

17 Och nät av rutverk, och arbeten med kransar *i form* av kedjor, för pelarhuvudena som *satt* på pelarnas topp; sju för det ena pelarhuvudet, och sju för det andra pelarhuvudet.

18 Och han gjorde pelarna, och två rader runtom på det ena nätverket,

för att täcka pelarhuvudena som *satt* på toppen, med granatäpplen: och likaså gjorde han med det andra pelarhuvudet.

19 Och pelarhuvudena som *satt* på pelarnas topp i förhuset *var utsmyckade som verk med liljor, fyra alnar.*

20 Och pelarhuvudena över de två pelarna *hade också granatäpplen* ovanpå, intill buken som *var* vid nätverket: och granatäpplena *var* tvåhundra i rader runtom på det andra pelarhuvudet.

21 Och han ställde upp pelarna i templets förhus: och han ställde upp den högra pelaren, och kallade dess namn för Jachin: och han ställde upp den vänstra pelaren och kallade dess namn för Boaz.

22 Och på toppen av pelarna *var verk föreställande liljor: så blev arbetet med pelarna färdigställt.*

23 Och han gjorde ett gjutet hav, tio alnar från den ena kanten till den andra: *det var* runt allt omkring, och hans höjd *var* fem alnar: och ett snöre med *längden* trettio alnar omslöt det runtom.

24 Och under dess kant runtom *fanns det* knoppar omgivande det, tio på en aln, omgivande havet runtom: knopparna *blev* gjutna i två rader, när det göts.

25 Det stod på tolv oxar, tre tittande norrut, och tre tittande västerut, och tre tittande söderut, och tre tittande österut: och havet *placerades* ovanför på dem, och alla deras bakre delar *var vända* inåt.

26 Och dess tjocklek *var* en handsbredd, och dess kant *var* gjord som kanten på en bågare, med liljebloomor: det rymde tvåtusen bath.

27 Och han gjorde tio *tvättställ* av mässing; fyra alnar *var* ett *tvättställs* längd, och fyra alnar dess bredd, och tre alnar dess höjd.

28 Och *tvättställens* arbete *var utfört* på detta *vis*: de hade kanter, och kanterna *var* mellan listerna:

29 Och på kanterna som *var* mellan listerna *var* lejon, oxar, och keruber: och på listerna *var* en bas ovanför: och under lejonen och oxarna *var* vissa tillägg gjorda av tunt hantverk.

30 Och varje ställ hade fyra hjul av mässing, och plattor av mässing: och dess fyra hörn hade bärarmar: under karet *fanns* gjutna bärarmar, vid sidan om varje tillägg.

31 Och dess mun inne i kranstycket och ovan *var* en aln: men dess mun *var* rund *i enlighet med* arbetet med basen, en och en halv aln: och på dess mun *var* också sniderier med sina gränser, fyrkantiga, inte runda.

32 Och under kanterna *var* fyra hjul; och hjulens axlar *var fästa* vid *tvättstället*: och höjden på ett hjul *var* en aln och en halv aln.

33 Och hjulens utförande *var* som ett vagnshjuls utförande: deras axlar, och deras nav, och deras ringar, och deras ekrar, *var* alla gjutna.

34 Och *det var* fyra bärarmar i de fyra hörnen på ett ställ: *och bärarmarna var gjutna tillsammans* med själva stället.

35 Och överst på stället *var det* en rund upphöjning, en halv aln hög: och upptill på stället *var* dess lister och dess kanter av samma *stycke*.
36 Ty på dess listers plattor, och på dess kanter, graverade han in keruber, lejon, och palmträd, efter var och ens proportion, och tillägg runtom.
37 På detta *vis* gjorde han de tio ställen: de var alla av en *och samma* gjutning, ett *och samma* mått, *och* en *och samma* storlek.
38 Sedan gjorde han tio kar av mässing: ett kar rymde fyrtio bath: *och* varje kar var fyra alnar: *och* på var och en av de tio *tvättställen* fanns ett kar.
39 Och han ställde fem *tvättställ* på husets högra sida, och fem på husets vänstra sida: och han satte havet på husets högra sida österut mittemot syd.
40 Och Hiram gjorde karen, och skyfflarna, och skålar. Så Hiram slutförde att göra allt det arbete som han gjorde åt kung Solomon för HERRENS hus:
41 De två pelarna, och pelarhuvudenas *två* skålar som *var* på toppen av de två pelarna; och de två nätverken, för att täcka pelarhuvudenas *två* skålar som *var* på toppen av pelarna;
42 Och fyrahundra granatäpplen för de två nätverken, *ja* två rader med granatäpplen för ett nätverk, för att täcka pelarhuvudenas *två* skålar som *var* på pelarna;
43 Och de tio *tvättställen*, och tio kar

på *tvättställen*;
44 Och ett hav, och tolv oxar under havet;
45 Och grytorna, och skyfflarna, och skålar: och alla dessa föremål, vilka Hiram gjorde åt kung Solomon för HERRENS hus, *var av* blank mässing.
46 På Jordanslätten göt kungen dem, på lermarken mellan Succoth och Zarthan.
47 Och Solomon lät alla föremål vara *ovägda*, eftersom de var överskridande många: inte heller blev mässingens vikt uttrönt.
48 Och Solomon gjorde alla de föremålen som *hörde* till HERRENS hus: det gyllene altaret, och det gyllene bordet, varpå skådebrödet *var*,
49 Och ljusstakarna av rent guld, fem på högra *sidan*, och fem på vänstra, framför koret, med blommorna, och lamporna, och tängerna *av* guld,
50 Och faten, och ljussläckarna, och skålar, och skedarna, och rökelsekaren *av* rent guld; och gångjärnen *av* guld, *både* för dörrarna till det innersta huset, den allra heligaste *platsen*, *och* för husets dörrar, *det vill säga*, templets *dörrar*.
51 Så slutfördes allt det arbetet som kung Solomon gjorde för HERRENS hus. Och Solomon förde in de ting vilka David hans far hade vigt; *ja* silvret, och guld, och kärnen, lade han bland skatterna i HERRENS hus.

Kapitel 8

1 Sedan församlade Solomon Israels äldste, och alla stammars huvuden, de främsta av Israels barns fäder, till kung Solomon i Jerusalem, att de skulle föra upp HERRENS förbundsark ur Davids stad, som *är* Zion.

2 Och alla Israels män församlade sig till kung Solomon vid högtiden i månaden Ethanim, vilken *är* den sjunde månaden.

3 Och Israels alla äldste kom, och prästerna lyfte upp arken.

4 Och de förde upp HERRENS ark, och församlingens tabernakel, och alla de heliga föremål som *fanns* i tabernaklet, ja de förde prästerna och leviterna upp.

5 Och kung Solomon, och hela Israels församling, som var församlad hos honom, *var* med honom inför arken, offerande får och oxar, som inte kunde täljas eller räknas på grund av *sin* myckenhet.

6 Och prästerna förde in HERRENS förbundsark till dess plats, in till husets kor, till den allra heligaste *platsen, ja in* under kerubernas vingar.

7 Ty keruberna bredde ut *deras* två vingar över arkens plats, och keruberna övertäckte arken och dess stänger ovanför.

8 Och de drog ut stängerna, att stängernas ändar syntes ute på den heliga *platsen* inför koret, och de syntes inte utanför: och där befinner

de sig intill denna dag.

9 *Det fanns* inget i arken förutom de två stentavlor, som Moses lade där vid Horeb, när HERREN slöt *ett förbund* med Israels barn, när de kom ut ur Egyptens land.

10 Och det inträffade, när prästerna hade kommit ut från den heliga *platsen*, att molnet fyllde HERRENS hus,

11 Så att prästerna inte kunde stå för att tjäna på grund av molnet: ty HERRENS härlighet hade fyllt HERRENS hus.

12 Sedan talade Solomon, HERREN sade att han skulle bo i det tjocka mörkret.

13 Jag har förvisso byggt dig ett hus att bo i, en fast plats för dig att vistas på för evigt.

14 Och kungen vände sitt ansikte, och välsignade hela Israels församling: (och hela Israels församling stod;)

15 Och han sade, Välsignad *vare* HERREN Israels Gud, som talade med sin mun till David min far, och *som* med sin hand har uppfyllt *det*, sägande,

16 Från den dag då jag hämtade ut mitt folk Israel från Egypten, utvalde jag ingen stad ur alla Israels stammar för att bygga ett hus, att mitt namn skulle vara därinne; utan jag valde David till att vara över mitt folk Israel.

17 Och det fanns i min far Davids hjärta att bygga ett hus åt HERRENS, Israels Guds, namn.

18 Och HERREN sade till David

min far, Då det fanns i ditt hjärta att bygga ett hus för mitt namn, gjorde du väl *i och med* att detta var i ditt hjärta.

19 Ändock skall du inte bygga det huset; utan din son som skall komma fram ur dina länder, han skall bygga det huset åt mitt namn.

20 Och HERREN har utfört sitt ord som han talade, och jag har blivit upprest i min far Davids ställe, och sitter på Israels tron, såsom HERREN lovade, och har byggt ett hus åt HERRENS, Israels Guds, namn.

21 Och där har jag ordnat en plats för arken, vari HERRENS förbund *finns*, som han slöt med våra fäder, när han hämtade ut dem ur Egyptens land.

22 Och Solomon stod inför HERRENS altare i hela Israels församlings närvaro, och räckte ut sina händer mot himlen:

23 Och han sade, HERRE Israels Gud, *det finns* ingen Gud lik dig, *varken* i himlen ovan, eller på jorden under, som håller fast vid förbund och barmhärtighet med dina tjänare som vandrar inför dig av hela sitt hjärta:

24 Som har hållit fast med din tjänare David, min far, det *som* du lovade honom: du talade också med din mun, och har uppfyllt *det* med din hand, såsom *har skett* denna dag.

25 Därför nu, HERRE Israels Gud, håll fast med din tjänare David, min far, det *som* du lovade honom, sägande, Det skall inte fattas dig en

man i min åsyn att sitta på Israels tron; så att dina barn ska ge akt på sin väg, att de ska vandra inför mig såsom du har vandrat inför mig.

26 Och nu, O Israels Gud, låt ditt ord, jag ber dig, bestyrkas, som du talade till din tjänare David, min far.

27 Men skall Gud verkligen bo på jorden? Se, himlen och himlarnas himmel kan inte rymma dig; hur mycket mindre *då* detta hus som jag har byggt?

28 Ändock har du respekt för din tjänares bön, och för hans vädjan, O HERRE min Gud, till att lyssna till ropet och till den bönen, som din tjänare ber inför dig i dag:

29 Att dina ögon må vara öppna mot detta hus natt och dag, *ja* mot den plats om vilken du har sagt, Mitt namn skall vara där: att du må lyssna till bönen som din tjänare skall göra mot denna plats.

30 Och lyssna du till din tjänares åkallan, och ditt folks Israels *åkallan*, när de skall be mot denna plats: och hör du i himlen *i* din boning: och när du hör, förlåt.

31 Om någon man ska överträda mot sin nästa, och en ed ska läggas på honom för att få honom att svära, och den eden ska komma inför ditt altare i ditt hus:

32 Hör du då i himlen, och gör, och döm dina tjänare, fördömande den onde, *så* att bringa hans väg över hans *eget* huvud; och rättfärdigande den rättfärdige, *så* att ge honom enligt hans rättfärdighet.

33 När ditt folk Israel blir nedslagna

inför fienden, eftersom de har syndat mot dig, och skall vända tillbaka till dig, och bekänna ditt namn, och be, och vädja till dig i detta hus:

34 Hör du då i himlen, och förlåt ditt folk Israels synd, och hämta tillbaka dem till det land som du gav till deras fäder.

35 När himlen är tillsluten, och det inte kommer något regn, eftersom de har syndat mot dig; om de *då* ska be mot denna plats, och erkänna ditt namn, och vända från sin synd, när du ansätter dem:

36 Hör du då i himlen, och förlåt dina tjänares synd, och ditt folk Israels *synd*, att du ska lära dem den goda vägen varpå de skulle vandra, och ge regn över ditt land, som du har gett åt ditt folk till en arvedel.

37 Om det ska råda hungersnöd i landet, om det ska råda en farsot, sot, rost, gräshoppor, *eller* om det ska finnas larver; om deras fiende ska belägra dem i deras städers land; vadhelst *för* plåga, vadhelst *för* sjukdom *det än är*;

38 Vadhelst *för* bön och åkallan *som då* blir *gjord* av någon man, *eller* av hela ditt folk Israel, som skall veta vara man sitt eget hjärtas plåga, och *skall* räcka ut sina händer mot detta hus:

39 Hör du då i himlen din boning, och förlåt, och gör, och ge åt var man efter hans vägar, vars hjärta du känner; (ty du, *ja* endast du, känner alla människobarns hjärtan;)

40 Att de må frukta dig *under* alla de dagar som de ska leva i det landet

som du gav till våra fäder.

41 Därtill, beträffande en främling, som inte *är* av ditt folk Israel, men kommer från ett fjärran land för ditt namns skull;

42 (Ty de skall höra om ditt stora namn, och om din starka hand, och om din uträckta arm;) när han skall komma och be mot detta hus;

43 Hör du *då* i himlen, din boning, och gör enligt allt som främlingen åkallar dig för: att alla jordens folk må lära känna ditt namn, till att frukta dig, såsom ditt folk Israel *gör*; och att de må veta att detta hus, som jag har byggt, är uppkallat efter ditt namn.

44 Om ditt folk ska dra ut till strid mot sin fiende, varthelst du skall sända dem, och skall be till HERREN mot den stad som du har utvalt, och *mot* det huset som jag har byggt för ditt namn:

45 Hör du då i himlen deras bön och deras åkallan, och upprätthåll deras sak.

46 Om de ska synda mot dig, (ty *det finns* ingen man som inte syndar,) och du ska vara vred på dem, och ska överlämna dem åt fienden, så att de ska föra iväg dem *som* fångar till fiendens land, fjärran eller nära;

47 Om de *likväl* skall besinna sig i det landet dit de blev bortförda *som* fångar, och ska ångra sig, och vädja till dig i deras land vilka förde bort dem *som* fångar, sägande, Vi har syndat, och har gjort vrångt, vi har utfört ondska;

48 Och *så* vända tillbaka till dig av

hela sitt hjärta, och av hela sin själ, i sina fienders land, vilka ledde bort dem *som* fångar, och ska be till dig mot sitt land, vilket du gav till deras fäder, *mot* den stad som du har valt, och *mot* det huset som jag har byggt för ditt namn:

49 Hör du då deras bön och deras åkallan i himlen din boning, och upprätthåll deras sak,

50 Och förlåt ditt folk som har syndat mot dig, och alla deras överträdelser vari de har överträtt mot dig, och ge dem förbarmande inför dem som förde iväg dem *till* fångenskap, att de må visa förbarmande med dem:

51 Ty de *är* ditt folk, och ditt arv, vilka du hämtade ut ur Egypten, mitt ifrån järnugnen:

52 Att dina ögon må vara öppna för din tjänares åkallan, och för ditt folk Israels åkallan, till att lyssna till dem i allt som de ska kalla till dig för.

53 Ty du avskilde dem från ibland alla jordens folk, *till att vara* ditt arv, såsom du talade genom din tjänare Moses hand, när du hämtade ut våra fäder ur Egypten, O Herre GUD.

54 Och det skedde *så*, att när Solomon hade avslutat att be hela denna bön och åkallan till HERREN, reste han sig upp ifrån inför HERRENS altare, ifrån att knäböja på sina knän med sina händer uträckta mot himlen.

55 Och han stod, och välsignade hela Israels församling med hög röst, sägande,

56 Välsignad *vare* HERREN, som

har givit vila åt sitt folk Israel, i enlighet med allt som han har lovat: inte ett *enda* ord har brustit av hela hans goda löfte, som han lovade genom sin tjänare Moses hand.

57 HERREN vår Gud vare med oss, såsom han var med våra fäder: låt honom inte lämna oss, eller överge oss:

58 Att han må böja våra hjärtan till sig, till att vandra på alla hans vägar, och till att hålla fast vid hans bud, och hans stadgar, och hans domar, som han befallde våra fäder.

59 Och låt dessa mina ord, varmed jag har vädjat inför HERREN, vara nära till HERREN vår Gud dag och natt, att han alltid ska upprätthålla sin tjänares sak, och sitt folk Israels sak, såsom saken skall kräva:

60 Att alla jordens folk må veta att HERREN *är* Gud, *och att det* inte *finns* någon annan.

61 Låt därför ert hjärta vara fullkomligt med HERREN vår Gud, så att vandra i hans stadgar, och så att hålla fast vid hans bud, såsom i denna dag.

62 Och kungen, och hela Israel med honom, offrade offer inför HERREN.

63 Och Solomon offrade ett offer bestående av fredsoffer, vilka han offrade till HERREN, 22 000 oxar, och 120 000 får. Så kungen och alla Israels barn vigde HERRENS hus.

64 Samma dag helgade kungen den mellersta *delen* av den *förgård* som *var* inför HERRENS hus: ty där offrade han brännoffer, och

matoffer, och det feta från fredsoffren: eftersom det mässingsaltaret som *var* inför HERREN *var* för litet för att ta emot brännoffren, och matoffren, och det feta från fredsoffren.

65 Och vid den tiden höll Solomon en högtid, och hela Israel med honom, en stor församling, från Hamaths ingång till Egyptens flod, inför HERREN vår Gud, sju dagar och sju dagar, *ja* fjorton dagar *sammanlagt*.

66 På den åttonde dagen sände han iväg folket: och de välsignade kungen, och gick till sina tält fröjdefulla och glada till hjärtat över allt det goda som HERREN hade gjort för sin tjänare David, och för sitt folk Israel.

Kapitel 9

1 Och det inträffade, när Solomon hade avslutat byggandet av HERRENS hus, och kungens hus, och allt Solomons begär som *det* behagade honom att göra,

2 Att HERREN uppenbarade sig för Solomon för andra gången, såsom han hade uppenbarat sig för honom i Gibeon.

3 Och HERREN sade till honom, Jag har hört din bön och din åkallan, som du har gjort inför mig: jag har helgat detta hus, som du har byggt, så att fästa mitt namn där för evigt; och mina ögon och mitt hjärta skall ständigt vara där.

4 Och om du ska vandra inför mig, såsom din far David vandrade, med integritet i hjärtat, och i uppriktighet, så att göra enligt allt som jag har befallt dig, *och* ska hålla fast vid mina stadgar och mina domar:

5 Då kommer jag befästa ditt rikes tron över Israel för evigt, såsom jag lovade till David din far, sägande, Det skall inte saknas dig en man på Israels tron.

6 *Men* om ni helt skall vända bort från att följa mig, ni eller era barn, och inte skall hålla fast vid mina bud *och* mina stadgar som jag har satt inför er, utan ska gå och tjäna andra gudar, och tillbe dem:

7 Då kommer jag hugga av Israel från landet som jag har gett dem; och detta hus, som jag har helgat åt mitt namn, kommer jag kasta ut ur min åsyn; och Israel skall bli ett ordspråk och en nidvisa bland alla folk:

8 Och vid detta hus, *som* är högt, skall var och en som passerar förbi det bli häpen, och skall väsa; och de skall säga, Varför har HERREN gjort så mot detta land, och mot detta hus?

9 Och de skall svara, Eftersom de övergav HERREN sin Gud, som hämtade ut deras fäder ur Egyptens land, och har greppat tag om andra gudar, och har tillbett dem, och tjänat dem: därför har HERREN bringat all denna ondska över dem.

10 Och det inträffade vid slutet av tjugo år, när Solomon hade byggt de två husen, HERRENS hus, och konungshuset,

11 (*Nu* hade Hiram, Tyres kung, försett Solomon med cederträd och granträd, och med guld, enligt allt hans begär,) att kung Solomon då gav Hiram tjugo städer i Galileens land.

12 Och Hiram kom ut från Tyre för att se de städer som Solomon hade gett honom; och de behagade honom inte.

13 Och han sade, *Vad är dessa för* städer som du har givit mig, min broder? Och han kallade dem för Kabuls land intill denna dag.

14 Och Hiram sände 120 talenter guld till kungen.

15 Och detta *är* anledningen till den arbetsstyrka som kungen uppbadade; för att bygga HERRENS hus, och sitt eget hus, och Millo, och Jerusalems mur, och Hazor, och Megiddo, och Gezer.

16 *Ty* Egyptens kung farao hade dragit upp, och intagit Gezer, och bränt upp det med eld, och dräpt de kanaaniter som bodde i staden, och gett det *som* en present åt sin dotter, Solomons hustru.

17 Och Solomon byggde Gezer, och nedre Beth-Horon,

18 Och Baalath, och Tadmor i ödemarken, i landet,

19 Och alla förrådsstäder som Solomon hade, och städer för hans vagnar, och städer för hans ryttare, och det som Solomon hade begär till att bygga i Jerusalem, och i Libanon, och i hela hans väldes land.

20 *Och* allt det folket *som var* kvar av amoriterna, hittiterna,

perizziterna, hiviterna, och jebusiterna, vilka inte *hörde* till Israels barn,

21 Deras barn som var kvar efter dem i landet, vilka Israels barn också inte förmådde att fullständigt förgöra, på dem lade Solomon en tribut bestående av träarbete intill denna dag.

22 Men av Israels barn gjorde Solomon inga till trälar: utan de *var* krigsmän, och hans tjänare, och hans furstar, och hans befäl, och styresmän över hans vagnar, och hans hästryttare.

23 Dessa *var* de främsta av de fogdar som *var satta* över Solomons arbete, femhundrafemtio, som styrde över folket som utförde arbetet.

24 Men faraos dotter kom upp ur Davids stad till sitt hus som *Solomon* hade byggt åt henne: sedan byggde han Millo.

25 Och tre gånger om året offrade Solomon brännoffer och fredsoffer på det altaret som han byggde åt HERREN, och han tände rökelse på altaret som *var* inför HERREN. Så han färdigställde huset.

26 Och kung Solomon gjorde en skeppsflotta i Eziongeber, som *ligger* bredvid Eloth, på Röda havets strand, i Edoms land.

27 Och Hiram sände in sina tjänare *till* flottan, skeppsmanskap som hade kunskap om havet, tillsammans med Solomons tjänare.

28 Och de kom till Ofir, och hämtade guld därifrån, fyrahundratjugo talenter, och förde

det till kung Solomon.

Kapitel 10

1 Och när drottningen av Sheba hörde om Solomons ryktbarhet gällande HERRENS namn, kom hon för att sätta honom på prov med svåra frågor.

2 Och hon kom till Jerusalem med ett mycket stort följe, med kameler som bar på kryddor, och väldigt mycket guld, och ädelstenar: och när hon hade kommit till Solomon, samtalade hon med honom om allt som låg på hennes hjärta.

3 Och Solomon förtäljde henne alla hennes frågor: det fanns inte *något* ting dolt från kungen, som han inte förtäljde henne.

4 Och när drottningen av Sheba hade sett all Solomons vishet, och det huset som han hade byggt,

5 Och maten på hans bord, och hans tjänares sittplatser, och hans tjänares betjäning, och deras kläder, och hans munskänkar, och hans stigning på vilken han gick upp till HERRENS hus; fanns det ingen mer anda *kvar* i henne.

6 Och hon sade till kungen, Det var en sann rapport som jag fick höra i mitt eget land om dina gärningar och om din vishet.

7 Dock trodde jag inte på de orden, förrän jag kom, och mina ögon hade sett *det*: och, se, hälften hade inte berättats för mig: din vishet och ditt välstånd överträffade det ryktet som

jag hörde.

8 Saliga *är* dina män, saliga *är* dessa dina tjänare, vilka beständigt står inför dig, *och* som får höra din vishet.

9 Välsignad vare HERREN din Gud, som fann behag i dig, till att sätta dig på Israels tron: eftersom HERREN älskade Israel för evigt, därför gjorde han dig till kung, till att skipa dom och rättvisa.

10 Och hon gav kungen hundratjugo talenter guld, och ett väldigt stort lager kryddor, och ädelstenar: det kom inte mer *in* ett sådant överflöd av kryddor såsom dessa som drottningen av Sheba gav åt kung Solomon.

11 Och också Hiram's flotta, som hämtade guld från Ofir, förde in stora mängder av almugträd, och ädelstenar.

12 Och av almugträden gjorde kungen pelare till HERRENS hus, och till konungshuset, också harpor och psaltare för sångare: det kom inte *in* några sådana almugträd, ej heller blev *sådana* sedda intill denna dag.

13 Och kung Solomon gav åt drottningen av Sheba allt hennes begär, vad än hon bad om, frånsatt *det* som Solomon gav henne av sin kungliga frikostighet. Så hon vände och for *tillbaka* till sitt eget land, hon och hennes tjänare.

14 Nu var vikten på det guldets som kom *in* till Solomon på ett år 666 talenter guld,

15 Frånsatt *det han fick* av

köpmännen, och av kryddhandlarnas handel, och av alla Arabiens kungar, och av landets styresmän.

16 Och kung Solomon gjorde tvåhundra stora sköldar *av* uthamrat guld: sexhundra *siklar* guld gick åt till en sköld.

17 Och *han gjorde* trehundra sköldar *av* uthamrat guld; tre pund guld gick åt till en sköld: och kungen placerade dem i Libanonskogshuset.

18 Därtill gjorde kungen en stor tron av elfenben, och överdrog den med det bästa guldet.

19 Tronen hade sex steg, och toppen av tronen *var* rund baktill: och *det fanns* stöd på vardera sida på sätets plats, och två lejon stod bredvid stöden.

20 Och tolv lejon stod där på ena sidan och på den andra på de sex stegen: det fanns inte *något* likt gjort i något *annat* rike.

21 Och alla kung Solomons dryckeskärl *var av* guld, och alla kärl tillhörande Libanonskogshuset *var av* rent guld; inget *var av* silver: det aktades inte för någonting under Solomons dagar.

22 Ty kungen hade en Tharshishflotta *ute* till sjöss tillsammans med Hiram's flotta: en gång vart tredje år kom Tharshishflottan, hämtande *med sig* guld, och silver, elfenben, och apor, och påfåglar.

23 Så kung Solomon överträffade alla jordens kungar gällande rikedomar och gällande vishet.

24 Och hela jorden sökte sig till

Solomon, för att höra hans vishet, som Gud hade lagt i hans hjärta.

25 Och de hämtade var man sin gåva, föremål av silver, och föremål av guld, och kläder, och vapenrustning, och kryddor, hästar, och mulåsnor, en takt år efter år.

26 Och Solomon församlade vagnar och hästryttare: och han hade 1 400 vagnar, och 12 000 hästryttare, vilka han förlade i vagnstäderna, och hos kungen i Jerusalem.

27 Och kungen gjorde *så att* silver *var* som stenar i Jerusalem, och han gjorde *så att* cedrar *var* som sykomorträden som *finns* i dalen, till antalet.

28 Och Solomon fick hästar att hämtas fram ur Egypten, och linnegarn: kungens köpmän erhöll linnegarnet till ett *bestämt* pris.

29 Och en vagn kom upp och drog ut ur Egypten för sexhundra *siklar* silver, och en häst för etthundrafemtio: och likaså för hittiternas alla kungar, och för Syriens kungar, förde de ut *dem* genom deras försorg.

Kapitel 11

1 Men kung Solomon älskade många främmande kvinnor, jämte faraos dotter, kvinnor av moabiterna, ammoniterna, edomiterna, zidonierna, *och* hittiterna;

2 Av de nationerna *om* vilka HERREN sade till Israels barn, Ni skall inte gå in till dem, inte heller

skall de komma in till er: *ty* de kommer sannerligen vända bort ert hjärta efter sina gudar: Solomon slöt sig till dessa i kärlek.

3 Och han hade sjuhundra hustrur, prinsessor, och trehundra konkubiner: och hans hustrur vände bort hans hjärta.

4 Ty det inträffade, när Solomon var gammal, *att* hans hustrur vände bort hans hjärta efter andra gudar: och hans hjärta var inte fullkomligt hos HERREN hans Gud, såsom hans far Davids hjärta *var*.

5 Ty Solomon gick efter Ashtoreth, zidoniernas gudinna, och efter Milkom, ammoniternas styggelse.

6 Och Solomon gjorde ondska i HERRENS åsyn, och gick inte helt efter HERREN, såsom David hans far *gjorde*.

7 Då byggde Solomon en höjd för Chemosh, Moabs styggelse, på berget som *ligger* inför Jerusalem, och för Molech, Ammons barns styggelse.

8 Och likaså gjorde han för alla sina främmande hustrur, vilka tände rökelse och offrade till sina gudar.

9 Och HERREN var vred på Solomon, eftersom hans hjärta var vänt ifrån HERREN Israels Gud, som två gånger hade uppenbarat sig för honom,

10 Och hade befallt honom om detta ting, att han inte skulle gå efter andra gudar: men han höll inte fast vid det som HERREN befallde.

11 Därför sade HERREN till Solomon, Eftersom detta har blivit

gjort av dig, och du inte har hållit fast vid mitt förbund och mina stadgar, som jag har befallt dig, kommer jag sannerligen rycka riket ifrån dig, och kommer ge det till din tjänare.

12 Dock kommer jag inte göra det under dina dagar för din far Davids skull: *men* jag kommer rycka det ur din sons hand.

13 Likväl kommer jag inte rycka bort hela riket; *utan* kommer ge en stam till din son för min tjänare Davids skull, och för Jerusalems skull som jag har utvalt.

14 Och HERREN eggade upp en motståndare till Solomon, edomiten Hadad: han *var* av konungslig säd i Edom.

15 Ty det inträffade, när David var i Edom, och härens befälhavare Joab hade farit upp för att begrava de slagna, efter *att* han hade slagit alla *av* mankön i Edom;

16 (Ty *under* sex månader stannade Joab kvar där tillsammans med hela Israel, tills han hade huggit av alla *av* mankön i Edom:)

17 Att Hadad flydde, han och vissa edomiter tillhörande hans fars tjänare med honom, för att fara in till Egypten; Hadad *varande* ännu ett litet barn.

18 Och de steg upp ur Midian, och kom till Paran: och de tog män med sig från Paran, och de kom till Egypten, till farao, Egyptens kung; som gav honom ett hus, och förordnade proviant åt honom, och gav honom land.

19 Och Hadad fann stor favör i faraos åsyn, så att han gav honom sin egen hustrus syster till hustru, systemen till drottning Tahpenes.

20 Och systemen till Tahpenes födde honom hans son Genubath, som Tahpenes avvande i faraos hus: och Genubath var i faraos hushåll bland faraos söner.

21 Och när Hadad hörde i Egypten att David hade gått till sömns med sina fäder, och att Joab, härens befälhavare, var död, sade Hadad till farao, Låt mig ge mig av, att jag må fara till mitt eget land.

22 Då sade farao till honom, Men vad har du saknat hos mig, att, se, du söker att fara till ditt eget land? Och han svarade, Ingenting: låt mig dock gå i alla fall.

23 Och Gud uppeggade *en annan* motståndare till honom, Eliadahs son Rezon, som flydde från sin herre Hadadezer, Zobahs kung:

24 Och han samlade män till sig, och blev befäl över en trupp, när David dräpte dem *av Zobah*: och de for till Damaskus, och bodde däri, och regerade i Damaskus.

25 Och han var en motståndare till Israel *under* alla Solomons dagar, jämte skadan som Hadad *åsamkade*: och han avskydde Israel, och regerade över Syrien.

26 Och Nebats son Jeroboam, en efrathit från Zereda, Solomons tjänare, vars mors namn var Zeruah, en änkekvinnas, också han lyfte upp *sin* hand mot kungen.

27 Och detta var orsaken *till* att han

lyfte upp *sin* hand mot kungen: Solomon byggde Millo, *och* reparerade sin fader Davids stads bristningar.

28 Och den mannen Jeroboam var en tapper mäktig man: och Solomon, seende den unge mannen, att han var driftig, gjorde honom till styresman över hela Josefs hus åläggande.

29 Och det inträffade vid den tid då Jeroboam for ut ur Jerusalem, att profeten Ahijah, den shiloniten, fann honom på vägen; och han hade klätt sig med en ny klädnad; och de två var ensamma *ute* på fältet:

30 Och Ahijah fattade *tag* i den nya klädnaden som var på honom, och slet sönder den *i* tolv delar:

31 Och han sade till Jeroboam, Tag dig tio stycken: ty så säger HERREN, Israels Gud, Se, jag kommer rycka riket ur Solomons hand, och kommer ge tio stammar till dig:

32 (Men han skall ha en stam för min tjänare Davids skull, och för Jerusalems skull, den stad som jag har utvalt ur alla Israels stammar:)

33 Därför att de har övergett mig, och har tillbett Ashtoreth, zidoniernas gudinna, Chemosh, moabiternas gud, och Milkom, Ammons barns gud, och har inte vandrat på mina vägar, till att göra *det som är* rätt i mina ögon, och *till att hålla fast vid* mina stadgar och mina domar, såsom hans far David *gjorde*.

34 Ändock kommer jag inte ta hela riket ur hans hand: utan jag kommer

göra honom till furste *under* alla dagar av hans liv för min tjänare Davids skull, vilken jag valde, eftersom han höll fast vid mina bud och mina stadgar:

35 Men jag kommer ta riket ur hans sons hand, och kommer ge det till dig, *ja* tio stammar.

36 Och åt hans son kommer jag ge en stam, att min tjänare David alltid må ha ett ljus inför mig i Jerusalem, den stad som jag har valt åt mig till att sätta mitt namn där.

37 Och jag kommer ta dig, och du skall regera i enlighet med allt som din själ hyser begär till, och skall vara kung över Israel.

38 Och det skall ske, om du ska lyssna till allt som jag ska befalla dig, och ska vandra på mina vägar, och göra *det som är* rätt i min åsyn, så att hålla fast vid mina stadgar och mina bud, såsom min tjänare David gjorde; att jag kommer vara med dig, och bygga dig ett fast hus, såsom jag byggde åt David, och kommer ge Israel till dig.

39 Och med detta kommer jag ansätta Davids säd, men inte för evigt.

40 Solomon sökte därför att döda Jeroboam. Och Jeroboam stod upp, och flydde in till Egypten, till Shishak, Egyptens kung, och var *kvar* i Egypten intill Solomons död.

41 Och resten av Solomons gärningar, och allt som han gjorde, och hans vishet, *är* de inte nedskrivna i Solomons gärningars bok?

42 Och den tid som Solomon regerade i Jerusalem över hela Israel *var* fyrtio år.

43 Och Solomon gick till sömns med sina fäder, och blev begravd i sin far Davids stad: och hans son Rehoboam regerade i hans ställe.

Kapitel 12

1 Och Rehoboam for till Shechem: ty hela Israel hade kommit till Shechem för att göra honom till kung.

2 Och det inträffade, när Nebats son Jeroboam, som fortfarande var i Egypten, hörde *om det*, (ty han hade flytt från kung Solomons närvaro, och Jeroboam vistades i Egypten;)

3 Att de sände och kallade honom. Och Jeroboam och hela Israels församling kom, och talade till Rehoboam, sägande,

4 Din far gjorde vårt ok betungande: gör du nu därför din fars betungande tjänstgöring, och hans tunga ok som han lade på oss, lättare, och vi kommer *då* tjäna dig.

5 Och han sade till dem, Ge er av, ytterligare tre dagar, kom sedan tillbaka till mig. Och folket gav sig av.

6 Och kung Rehoboam rådgjorde med de gamla män som stod inför hans far Solomon medan han ännu levde, och sade, Hur råder ni att jag må svara detta folk?

7 Och de talade till honom, sägande, Ifall du denna dag ska vara en

tjänare åt detta folk, och ska tjäna dem, och svara dem, och tala goda ord till dem, då kommer de vara dina tjänare för evigt.

8 Men han övergav de gamla männens råd, som de hade gett honom, och rådgjorde *istället* med de unga män som hade vuxit upp med honom, *och* vilka stod inför honom:

9 Och han sade till dem, Vad *för* råder ni att vi må svara detta folk, vilka har talat till mig, sägande, Gör det oket som din far lade på oss lättare?

10 Och de unga männen som hade vuxit upp med honom talade till honom, sägande, Så här skall du tala till detta folk som talade till dig, sägande, Din far gjorde vårt ok tungt, men gör du *det* lättare för oss; så skall du säga till dem, Mitt *lillfinger* skall vara tjockare än min fars länder.

11 Och nu, då min far belastade er med ett tungt ok, kommer jag lägga på *mer* till ert ok: min far har tuktat er med piskor, men jag kommer tukta er med skorpioner.

12 Så Jeroboam och allt folket kom till Rehoboam på den tredje dagen, såsom kungen hade förordnat, sägande, Kom tillbaka till mig på den tredje dagen.

13 Och kungen svarade folket hårt, och övergav de gamla männens råd som de gav honom;

14 Och talade till dem enligt de unga männens råd, sägande, Min far gjorde ert ok tungt, och jag kommer

lägga på *mer* till ert ok: min far tuktrade er *också* med piskor, men jag kommer tukta er med skorpioner.

15 Därför lyssnade kungen inte till folket; ty saken var från HERREN, att han skulle utföra sitt tal, som HERREN talade genom shiloniten Ahijah till Nebats son Jeroboam.

16 Så när hela Israel såg att kungen inte lyssnade till dem, svarade folket kungen, sägande, Vad *för* del har vi i David? Inte heller *har vi ett* arv i Jesses son: till era tält, O Israel: se nu efter ditt eget hus, David. Så Israel gav sig av till sina tält.

17 Men *när det gäller* de Israels barn som bodde i Judah städer, regerade Rehoboam över dem.

18 Sedan sände kung Rehoboam Adoram, som *var satt* över tributen; och hela Israel stenade honom med stenar, att han dog. Därför skyndade sig Rehoboam att ta sig upp i sin vagn, för att fly till Jerusalem.

19 Så Israel gjorde uppror mot Davids hus intill denna dag.

20 Och det inträffade, när hela Israel hörde att Jeroboam hade kommit tillbaka, att de sände och kallade honom till församlingen, och gjorde honom till kung över hela Israel: det var ingen som följde Davids hus, utan endast Judah stam.

21 Och när Rehoboam hade kommit till Jerusalem, församlade han hela Judah hus, tillsammans med Benjamins stam, 180 000 utvalda män, som var krigare, till att strida mot Israels hus, för att föra tillbaka riket till Solomons son Rehoboam.

22 Men Guds ord kom till Gudsmannen Shemaiah, sägande,
23 Tala till Rehoboam, Solomons son, Judah kung, och till hela Judah hus och Benjamin, och till återstoden av folket, sägande,
24 Så säger HERREN, Ni skall inte dra upp, ej heller strida mot era bröder Israels barn: vänd tillbaka var man till sitt hus; ty detta ting är från mig. De lyssnade därför till HERRENS ord, och vände tillbaka för att ge sig av, enligt HERRENS ord.
25 Sedan byggde Jeroboam Shechem på Efraims berg, och bodde däruti; och for ut därifrån, och byggde Penuel.
26 Och Jeroboam sade i sitt hjärta, Nu skall riket återvända till Davids hus:
27 Om detta folk ska gå upp för att anställa offer i HERRENS hus i Jerusalem, då skall detta folks hjärta vända tillbaka till deras herre, *ja* till Judah kung Rehoboam, och de skall döda mig, och gå tillbaka till Rehoboam, Judah kung.
28 Varpå kungen rådgjorde *om detta*, och gjorde två kalvar *av* guld, och sade till dem, Det är för mycket för er att fara upp till Jerusalem: se dina gudar, O Israel, vilka förde upp dig ur Egyptens land.
29 Och han ställde den ena i Beth-El, och den andra satte han i Dan.
30 Och detta ting blev en synd: ty folket for *för att tillbe* inför den ena, *ända* till Dan.
31 Och han gjorde ett *offerhöjdshus*,

och gjorde präster av de ringaste hos folket, vilka inte var av Levi söner.
32 Och Jeroboam tillsatte en högtid i den åttonde månaden, på månadens femtonde dag, lik den högtid som *finns* i Judah, och han offrade på altaret. Så gjorde han i Beth-El, offrande till kalvarna som han hade gjort: och i Beth-El placerade han ut prästerna för de *offerhöjder* som han hade gjort.
33 Så han offrade på det altaret som han hade byggt i Bethel *på* den femtonde dagen i den åttonde månaden, *ja* i den månad som han hade tänkt ut av sitt eget hjärta; och förordnade en högtid för Israels barn: och han offrade på altaret, och tände rökelse.

Kapitel 13

1 Och, se, genom HERRENS ord kom det en Gudsmän från Judah till Beth-El: och Jeroboam stod vid altaret för att tända rökelse.
2 Och han ropade mot altaret i HERRENS ord, och sade, O altare, altare, så säger HERREN; Se, ett barn skall födas åt Davids hus, vid namn Josiah; och på dig skall han offra *offerhöjdsprästerna* som tänder rökelse på dig, och människoben skall brännas på dig.
3 Och samma dag angav han ett tecken, sägande, Detta *är* tecknet som HERREN har talat; Se, altaret skall spricka, och askan som *är* på det skall spillas ut.

4 Och det inträffade, när kung Jeroboam hörde Gudsmannens tal, vilken hade ropat mot altaret i Beth-El, att han räckte ut sin hand från altaret, sägande, Grip honom. Och hans hand, som han räckte ut mot honom, förtorkades, så att han inte kunde dra in den till sig igen.

5 Altaret sprack också, och askan spilldes ut från altaret, i enlighet med det tecknet som Gudsmannen hade angett genom HERRENS ord.

6 Och kungen svarade och sade till Gudsmannen, Bönföll nu HERREN din Guds ansikte, och be för mig, att min hand må återställas mig igen. Och Gudsmannen bönföll HERREN, och kungens hand återställdes honom igen, och blev som *den var* innan.

7 Och kungen sade till Gudsmannen, Kom med mig hem, och vederkvick dig, och jag kommer ge dig en belöning.

8 Och Gudsmannen sade till kungen, Om du *så* skulle ge mig halva ditt hus, kommer jag *ändå* inte gå in med dig, inte heller kommer jag äta bröd eller dricka vatten på denna plats:

9 Ty så blev det mig befallt genom HERRENS ord, sägande, Ät inget bröd, drick ej heller vatten, vänd inte heller tillbaka på samma väg som du kom *hit på*.

10 Så han gick en annan väg, och återvände inte på den väg som han kom till Beth-El.

11 Nu bodde det en gammal profet i Beth-El; och hans söner kom och berättade för honom *om* alla de

gärningar som Gudsmannen hade gjort den dagen i Beth-El: de orden som han hade talat till kungen, dem berättade de också för sin far.

12 Och deras far sade till dem, Vilken väg gick han? Ty hans söner hade sett vilken väg Gudsmannen gick, vilken kom från Judah.

13 Och han sade till sina söner, Sadla mig åsnan. Så de sadlade honom åsnan: och han red på den,

14 Och for efter Gudsmannen, och fann honom sittande under en ek: och han sade till honom, *Är* du den Gudsmannen som kom från Judah? Och han sade, *Det är* jag.

15 Då sade han till honom, Kom med mig hem, och ät bröd.

16 Och han sade, Jag må inte vända tillbaka med dig, eller gå in med dig: inte heller kommer jag äta bröd eller dricka vatten med dig på denna plats:

17 Ty det blev sagt till mig genom HERRENS ord, Du skall inte äta bröd eller dricka vatten där, inte heller skall du vända för att fara tillbaka på den vägen som du kom *på*.

18 Han sade till honom, Jag *är* också en profet som du; och en ängel talade till mig genom HERRENS ord, sägande, Hämta tillbaka honom med dig in till ditt hus, att han må äta bröd och dricka vatten. *Men* han ljög för honom.

19 Så han for tillbaka med honom, och åt bröd i hans hus, och drack vatten.

20 Och det inträffade, medan de satt

till bords, att HERRENS ord kom till den profet som hämtade tillbaka honom:

21 Och han ropade till den Gudsmannen som kom från Judah, sägande, Då du inte har lytt HERRENS mun, och inte har hållit den befallningen som HERREN din Gud befallde dig,

22 Utan kom tillbaka, och har ätit bröd och druckit vatten på den platsen, om vilken *HERREN* sade till dig, Ät inte bröd *där*, och drick inte vatten *där*; skall din döda kropp inte komma till dina fäders grav.

23 Och det inträffade, efter *att* han hade ätit bröd, och efter *att* han hade druckit, att han sadlade åsnan åt honom, *det vill säga*, åt den profeten som han hade hämtat tillbaka.

24 Och när han hade gått, mötte honom ett lejon på vägen, och dräpte honom: och hans döda kropp blev kastad på vägen, och åsnan stod vid den, också lejonet stod vid den döda kroppen.

25 Och, se, män passerade förbi, och såg den döda kroppen kastad på vägen, och lejonet stående vid liket: och de kom och berättade *det* i staden där den gamle profeten bodde.

26 Och när den profeten som hämtade tillbaka honom från vägen hörde *om det*, sade han, Det *är* den Gudsmannen, vilken var olydig mot HERRENS ord: därför har HERREN överlämnat honom till lejonet, som har rivit honom, och dräpt honom, i enlighet med HERRENS ord, vilket

han talade till honom.

27 Och han talade till sina söner, sägande, Sadla mig åsnan. Och de sadlade *den*.

28 Och han for och fann hans döda kropp kastad på vägen, och åsnan och lejonet stående vid liket: lejonet hade inte ätit den döda kroppen, ej heller rivit åsnan.

29 Och profeten tog upp Gudsmannens döda kropp, och lade den på åsnan, och förde tillbaka den: och den gamle profeten kom till staden, för att sörja och för att begrava honom.

30 Och han lade hans döda kropp i sin egen grav; och de sörjde över honom, *sägande*, Ack, min broder!

31 Och det inträffade, efter *att* han hade begravt honom, att han talade till sina söner, sägande, När jag är död, begrav mig då i den grav vari Gudsmannen *är* begravd; lägg mina ben invid hans ben:

32 Ty det talet som han ropade genom HERRENS ord mot altaret i Beth-El, och mot alla *offerhöjdshus* som *finns* i Samariens städer, skall sannerligen inträffa.

33 Efter detta ting vände Jeroboam inte tillbaka från sin onda väg, utan gjorde återigen *offerhöjdspräster* av folkets ringaste: vem som än ville, *då* vigde han honom, och han blev *en* av *offerhöjdsprästerna*.

34 Och detta ting blev synd för Jeroboams hus, ja så att hugga av *det*, och så att förgöra *det* ifrån jordens yta.

Kapitel 14

1 Vid den tiden blev Jeroboams son Abijah sjuk.

2 Och Jeroboam sade till sin hustru, Stå upp, jag ber dig, och förkläd dig, att du inte ska bli igenkänd att vara Jeroboams hustru; och tag dig till Shiloh: se, där *är* profeten Ahijah, som berättade för mig att *jag skulle bli* kung över detta folk.

3 Och tag med dig tio limpor, och små kakor, och ett krus honung, och gå till honom: han skall berätta för dig hur *det* skall gå med barnet.

4 Och Jeroboams hustru gjorde så, och stod upp, och for till Shiloh, och kom till Ahijahs hus. Men Ahijah kunde inte se; ty hans ögon var fixerade till följd av hans ålder.

5 Och HERREN sade till Ahijah, Se, Jeroboams hustru kommer för att fråga en sak hos dig om sin son; ty han *är* sjuk: så och så skall du säga till henne: ty det skall ske, när hon kommer in, att hon skall låtsas *vara* en annan *kvinna*.

6 Och det inträffade *så*, när Ahijah hörde ljudet av hennes fötter, medan hon kom in vid dörren, att han sade, Kom in, du Jeroboams hustru; varför låtsas du *vara* en annan? Ty jag *är* sänd till dig *med tunga nyheter*.

7 Gå, berätta för Jeroboam, Så säger HERREN Israels Gud, Eftersom jag höjde upp dig ifrån folket, och gjorde dig till furste över mitt folk Israel,

8 Och ryckte bort riket från Davids

hus, och gav det åt dig: och *ändå* har du inte varit som min tjänare David, vilken höll fast vid mina bud, och vilken följde mig av hela sitt hjärta, så att endast göra *det som var* rätt i mina ögon;

9 Utan har gjort mer ont än alla som var före dig: ty du har gått och gjort dig andra gudar, och gjutna beläten, så att provocera mig till vrede, och har kastat mig bakom din rygg:

10 Därför, se, jag kommer bringa ondska över Jeroboams hus, och kommer hugga av från Jeroboam honom som kissar mot väggen, *och* honom som är instängd och kvar i Israel, och kommer ta bort återstoden av Jeroboams hus, såsom en man tar undan dynga, tills allt är borta.

11 Honom som dör av Jeroboam i staden skall hundarna äta; och honom som dör *ute* på fältet skall himlens fåglar äta: ty HERREN har talat *det*.

12 Stå du därför upp, tag dig till ditt eget hus: *och* när dina fötter träder in i staden, skall barnet dö.

13 Och hela Israel skall sörja över honom, och begrava honom: ty endast han av Jeroboam skall komma till graven, eftersom *endast* i honom har *något* gott ting blivit funnet mot HERREN Israels Gud i Jeroboams hus.

14 Därtill skall HERREN resa upp en kung över Israel åt sig, vilken skall hugga av Jeroboams hus *på* den dagen: men vad? Ja nu *skall det inträffa*.

15 Ty HERREN skall slå Israel, såsom ett rör gungas i vattnet, och han skall rycka upp Israel ur detta goda land, vilket han gav åt deras fäder, och skall skingra dem bortom floden, eftersom de har gjort sina lundar, provocerande HERREN till vrede.

16 Och han skall utlämna Israel på grund av Jeroboams synder, vilken syndade, och vilken fick Israel att synda.

17 Och Jeroboams hustru stod upp, och gav sig av, och kom till Tirzah: *och* när hon kom till dörrens tröskel, *då* dog barnet;

18 Och de begravde honom; och hela Israel sörjde över honom, enligt HERRENS ord, vilket han talade genom sin tjänares hand, profeten Ahijah.

19 Och resten av Jeroboams gärningar, hur han krigade, och hur han regerade, se, de *är* nedskrivna i Israels kungars krönikebok.

20 Och de dagarna som Jeroboam regerade *var* tjugotvå år: och han gick till sömns med sina fäder, och hans son Nadab regerade i hans ställe.

21 Och Solomons son Rehoboam regerade i Judah. Rehoboam var fyrtioett år gammal när han började att regera, och han regerade *i* sjutton år i Jerusalem, den stad som HERREN valde ut ur alla Israels stammar, för att där sätta sitt namn. Och hans mors namn *var* Naamah, en ammonitiska.

22 Och Judah gjorde ondska i

HERRENS åsyn, och de provocerade honom till avund med sina synder som de hade begått, mer än allt som deras fäder hade gjort.

23 Ty de byggde sig också höjder, och bildstoder, och lundar, på varje hög kulle, och under varje grönt träd.

24 Och det fanns också sodomiter i landet: *och* de gjorde efter nationernas alla styggelser vilka HERREN kastade ut inför Israels barn.

25 Och det inträffade under kung Rehoboams femte år, *att* Egyptens kung Shishak kom upp mot Jerusalem:

26 Och han tog undan skatterna i HERRENS hus, och konungshusets skatter; ja han tog undan allt: och han tog undan alla guldsköldarna som Solomon hade gjort.

27 Och kung Rehoboam gjorde mässingssköldar i deras ställe, och överlämnade *dem* i händerna på gardets främsta, vilka vaktade konungshusets dörr.

28 Och det skedde *så*, när kungen gick in till HERRENS hus, att gardet bar dem, och förde *sedan* tillbaka dem in till gardets kammare.

29 Nu, resten av Rehoboams gärningar, och allt som han gjorde, *är* de inte nedskrivna i Judah kungars krönikebok?

30 Och det rådde krig mellan Rehoboam och Jeroboam *under* alla *deras* dagar.

31 Och Rehoboam gick till sömns med sina fäder, och blev begravd hos sina fäder i Davids stad. Och hans

mors namn *var* Naamah, en ammonitiska. Och hans son Abijam regerade i hans ställe.

Kapitel 15

1 I kung Jeroboams, Nebats sons, artonde år regerade nu Abijam över Judah.

2 *Under* tre år regerade han i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Maachah, Abishaloms dotter.

3 Och han vandrade i sin fars alla synder, vilka han hade gjort inför honom: och hans hjärta var inte fullkomligt med HERREN hans Gud, såsom hans fader Davids hjärta *var*.

4 Men för Davids skull gav HERREN hans Gud honom en lampa i Jerusalem, så att inrätta hans son efter honom, och så att befästa Jerusalem:

5 Eftersom David gjorde *det som var* rätt i HERRENS ögon, och inte vek av från något *ting* som han befallde honom *under* alla dagar av hans liv, förutom i saken gällande hittiten Uriah.

6 Och det rådde krig mellan Rehoboam och Jeroboam *under* alla dagar av hans liv.

7 Nu, resten av Abijams gärningar, och allt som han gjorde, *är* de inte nedskrivna i Judah kungars krönikebok? Och det rådde krig mellan Abijam och Jeroboam.

8 Och Abijam gick till sömns med sina fäder; och de begravde honom i

Davids stad: och hans son Asa regerade i hans ställe.

9 Och i Israels kung Jeroboams tjugonde år regerade Asa över Judah.

10 Och han regerade i Jerusalem *i* fyrtioett år. Och hans mors namn *var* Maachah, Abishaloms dotter.

11 Och Asa gjorde *det som var* rätt i HERRENS ögon, såsom hans fader David *gjorde*.

12 Och han tog bort sodomiterna ur landet, och skaffade bort alla avgudar som hans fäder hade gjort.

13 Och också sin mor Maachah, även henne avsatte han från *att vara* drottning, eftersom hon hade gjort en avgud i en lund; och Asa förstörde hennes avgud, och brände upp *den* vid Kidronbäcken.

14 Men höjderna skaffades inte bort: dock var Asas hjärta fullkomligt med HERREN *under* alla hans dagar.

15 Och han hämtade in de tingen vilka hans far hade vigt, och de tingen vilka han själv hade vigt, in till HERRENS hus, silver, och guld, och kärll.

16 Och det rådde krig mellan Asa och Israels kung Baasha *under* alla deras dagar.

17 Och Israels kung Baasha drog upp mot Judah, och byggde Ramah, att han inte skulle tillåta någon att gå ut eller komma in till Judah kung Asa.

18 Då tog Asa allt silver och guld *som fanns* kvar i skattkamrarna i HERRENS hus, och skattkamrarna i konungshuset, och överlämnade det i sina tjänares hand: och kung Asa

sände dem till Ben-Hadad,
Tabrimons son, Hezions son, Syriens
kung, som bodde i Damaskus,
sägande,

19 *Det finns* en pakt mellan mig och
dig, *och* mellan min far och din far:
se, jag har sänt en present till dig
bestående av silver och guld; kom
och bryt din pakt med Israels kung
Baasha, att han må ge sig av ifrån
mig.

20 Så Ben-Hadad lyssnade till kung
Asa, och sände härarnas befälhavare,
som han hade, mot Israels städer,
och slog Ijon, och Dan, och Abel-
Beth-Maachah, och hela Cinneroth,
tillsammans med hela Naftalis land.

21 Och det inträffade, när Baasha
hörde *därom*, att han hörde upp med
att bygga Ramah, och vistades i
Tirzah.

22 Då utfärdade kung Asa en
kungörelse över hela Judah; ingen
var undantagen: och de förde bort
Ramahs stenar, och dess trävirke,
varmed Baasha hade byggt; och med
detta byggde kung Asa Benjamins
Geba, och Mizpah.

23 De övriga av alla Asas gärningar,
och all hans mäktighet, och allt som
han gjorde, och de städerna som han
byggde, *är* de inte nedskrivna i
Judah kungars krönikebok? Dock
hade han på sin ålderdomstid en
sjukdom i sina fötter.

24 Och Asa gick till sömns med sina
fäder, och blev begravd hos sina
fäder i sin fader Davids stad: och
hans son Jehoshafat regerade i hans
ställe.

25 Och Nadab, Jeroboams son,
började att regera över Israel i Judah
kung Asas andra år, och regerade
över Israel *i* två år.

26 Och han gjorde ondska i
HERRENS åsyn, och vandrade på
sin faders väg, och i hans synd
varmed han fick Israel att synda.

27 Och Baasha, Ahijahs son, av
Issachars hus, konspirerade mot
honom; och Baasha slog honom vid
Gibbethon, som *hör* till filisteerna;
ty Nadab och hela Israel belägrade
Gibbethon.

28 Ja i Judah kung Asas tredje år
dräpte Baasha honom, och regerade i
hans ställe.

29 Och det inträffade, när han
regerade, *att* han slog hela
Jeroboams hus; han lämnade inte
kvar åt Jeroboam någon som
andades, tills han hade förgjort
honom, i enlighet med HERRENS
tal, vilket han talade genom sin
tjänare shiloniten Ahijah:

30 På grund av Jeroboams synder
vilka han syndade, och vilka han fick
Israel att synda, genom sin
provokation varmed han
provocerade HERREN Israels Gud
till vrede.

31 Nu, de övriga av Nadabs
gärningar, och allt som han gjorde,
är de inte nedskrivna i Israels
kungars krönikebok?

32 Och det rådde krig mellan Asa
och Israels kung Baasha *under* alla
deras dagar.

33 I Judah kung Asas tredje år
började Baasha, Ahijahs son, att

regera över hela Israel i Tirzah, *i* tjugofyra år.

34 Och han gjorde ondska i HERRENS åsyn, och vandrade på Jeroboams väg, och i hans synd varmed han fick Israel att synda.

Kapitel 16

1 Sedan kom HERRENS ord till Jehu, Hananis son, mot Baasha, sägande,

2 Med tanke på att jag har upphöjt dig ur stoftet, och gjorde dig till furste över mitt folk Israel; och du har vandrat på Jeroboams väg, och har fått mitt folk Israel att synda, så att provocera mig till ilska med deras synder;

3 Se, jag kommer ta bort Baashas efterkommande, och *alla* efterkommande av hans hus; och kommer göra ditt hus likt Jeroboams, Nebats sons, hus.

4 Honom som dör av Baasha i staden skall hundarna äta; och honom som dör av hans *efterkommande ute* på fälten skall himlens fåglar äta.

5 Nu, de övriga av Baashas gärningar, och vad han gjorde, och hans mäktighet, *are* de inte nedskrivna i Israels kungars krönikebok?

6 Så Baasha gick till sömns med sina fäder, och blev begravd i Tirzah: och hans son Elah regerade i hans ställe.

7 Och genom profeten Jehus hand, Hananis son, kom också HERRENS ord mot Baasha, och mot hans hus,

ja för allt det onda som han gjorde i HERRENS åsyn, i att provocera honom till vrede med sina händers verk, i att vara såsom Jeroboams hus; och eftersom han dödade honom.

8 I Judah kung Asas tjugosjätte år började Elah, Baashas son, att regera över Israel i Tirzah, *under* två år.

9 Och hans tjänare Zimri, befälet över hälften *av hans* vagnar, konspirerade mot honom, medan han var i Tirzah, drickande sig berusad i Arzas hus, hovmästaren i *hans* hus i Tirzah.

10 Och Zimri gick in och slog honom, och dödade honom, i Judah kung Asas tjugosjunde år, och regerade i hans ställe.

11 Och det inträffade, när han började att regera, så snart han satt på sin tron, *att* han dräpte hela Baashas hus: han lämnade inte kvar en *enda* som kissar mot en vägg, varken av hans släktingar, eller av hans vänner.

12 Så förgjorde Zimri hela Baashas hus, i enlighet med det HERRENS ord, som han talade mot Baasha genom profeten Jehu,

13 På grund av alla Baashas synder, och hans son Elahs synder, genom vilka de syndade, och genom vilka de fick Israel att synda, i att provocera HERREN Israels Gud till ilska med sina fåfängligheter.

14 Nu, resten av Elahs gärningar, och allt som han gjorde, *är* de inte nedskrivna i Israels kungars krönikebok?

15 I Judah kung Asas tjugosjunde år regerade Zimri i Tirzah *under* sju dagar. Och folket låg i läger mot Gibbethon, vilket *hörde* till filisteerna.

16 Och folket *som* låg i läger *hörde det* sägas, Zimri har konspirerat, och har också dräpt kungen: därför gjorde hela Israel Omri, härens befälhavare, till kung över Israel samma dag i lägret.

17 Och Omri drog upp från Gibbethon, och hela Israel med honom, och de belägrade Tirzah.

18 Och det inträffade, när Zimri såg att staden blev intagen, att han for in till konungshusets palats, och brände *ner* konungshuset över sig med eld, och dog,

19 *Och detta inträffade* på grund av hans synder som han syndade i att göra ondska i HERRENS åsyn, i att vandra på Jeroboams väg, och i hans synd som han genomförde, så att vålla Israel att synda.

20 Nu, de övriga av Zimris gärningar, och hans förräderi som han begick, *är* de inte nedskrivna i Israels kungars krönikebok?

21 Sedan blev Israels folk uppdelade i två delar: hälften av folket följde Ginaths son Tibni, för att göra honom till kung; och hälften följde Omri.

22 Men det folket som följde Omri segrade mot folket som följde Tibni, Ginaths son: så Tibni dog, och Omri regerade.

23 I Judah kung Asas trettioförsta år började Omri att regera över Israel,

under tolv år: sex år regerade han i Tirzah.

24 Och han köpte berget Samaria av Shemer för två talenter silver, och byggde på berget, och uppkallade stadens namn som han byggde, efter Shemers namn, ägaren av berget, Samaria.

25 Men Omri gjorde ondska i HERRENS ögon, och gjorde värre än alla som *var* före honom.

26 Ty han vandrade helt på Jeroboams, Nebats sons, väg, och i hans synd varmed han fick Israel att synda, så att provocera HERREN Israels Gud till vrede med sina fåfångligheter.

27 Nu, resten av Omris gärningar som han gjorde, och hans mäktighet som han visade, *är* de inte nedskrivna i Israels kungars krönikebok?

28 Så Omri gick till sömns med sina fäder, och blev begravd i Samaria: och hans son Ahab regerade i hans ställe.

29 Och i Judah kung Asas trettioåttonde år började Ahab, Omris son, att regera över Israel: och Ahab, Omris son, regerade över Israel i Samaria *i* tjugotvå år.

30 Och Omris son Ahab gjorde mer ondska i HERRENS åsyn än alla som *var* före honom.

31 Och det inträffade, som om det hade varit en lindrig sak för honom att vandra i Jeroboams, Nebats sons, synder, att han tog Jezebel, zidoniernas kung Ethbaals dotter, till hustru, och for och tjänade Baal, och

tillbad honom.

32 Och han reste ett altare åt Baal i Baals hus, vilket han hade byggt i Samaria.

33 Och Ahab gjorde en lund; och Ahab gjorde mer så att provocera HERREN Israels Gud till ilska än alla *andra* Israels kungar som var före honom.

34 Under hans dagar byggde beth-eliten Hiel Jeriko: han lade dess grund med Abiram sin förstföddes *död som kostnad*, och satte upp dess portar med sin yngste *son* Segubs *död som kostnad*, enligt HERRENS ord, vilket han talade genom Nuns son Joshua.

Kapitel 17

1 Och Elijah, den tishbiten, *vilken hörde* till Gileads invånare, sade till Ahab, *Så sant som HERREN Israels Gud lever*, inför vilken jag står, det skall inte komma varken dagg eller regn *under* dessa år, förutom efter mitt ord.

2 Och HERRENS ord kom till honom, sägande,

3 Tag dig härifrån, och vänd dig österut, och göm dig vid bäcken Cherith, som *ligger* inför Jordan.

4 Och det skall ske, *att* du skall dricka ur bäcken; och jag har befallt korparna att föda dig där.

5 Så han gick och gjorde efter HERRENS ord: ty han for och vistades vid bäcken Cherith, vilken *ligger* inför Jordan.

6 Och korparna hämtade honom bröd och kött på morgonen, och bröd och kött på kvällen; och han drack från bäcken.

7 Och det skedde efter en tid, att bäcken torkade ut, eftersom det inte hade kommit något regn över landet.

8 Och HERRENS ord kom till honom, sägande,

9 Stå upp, tag dig till Zarefath, som *hör* till Zidon, och vistas där: se, jag har befallt en änkekvinna där att förse dig med uppehälle.

10 Så han stod upp och for till Zarefath. Och när han kom till stadsporten, se, *då var* änkekvinnan där samlande ved: och han kallade till henne, och sade, Hämta mig, jag ber dig, lite vatten i ett kärl, att jag må dricka.

11 Och medan hon gick för att hämta *det*, ropade han till henne, och sade, Hämta mig, jag ber dig, en bit bröd i din hand.

12 Och hon sade, *Så sant som HERREN din Gud lever*, jag har inte en kaka *bröd*, utan *bara* en hand full mjöl i en tunna, och lite olja i ett krus: och, se, jag *håller på* att samla ihop två vedpinnar, att jag må gå in och tillreda det åt mig och min son, att vi må äta det, och dö.

13 Och Elijah sade till henne, Frukta inte; gå *och* gör såsom du har sagt: men gör mig först en liten kaka av det, och hämta *den* till mig, och gör sedan åt dig och åt din son.

14 Ty så säger HERREN Israels Gud, Mjöltunnan skall inte förbrukas, inte heller skall oljekruset

tryta, intill den dag *då* HERREN sänder regn över jorden.

15 Och hon gick och gjorde enligt Elijahs tal: och hon, och han, och hennes hus, åt *under många* dagar.

16 *Och* mjöltunnan förbrukades inte, inte heller tröt oljekruset, i enlighet med HERRENS ord, som han talade genom Elijah.

17 Och det inträffade efter dessa ting, *att* husets husmor, den kvinnans son, blev sjuk; och hans sjukdom blev så svår, att det inte fanns *någon* anda kvar i honom.

18 Och hon sade till Elijah, Vad har jag med dig att göra, O du Gudsman? Har du kommit till mig för att få min synd att bli ihågkommen, och för att dräpa min son?

19 Och han sade till henne, Ge mig din son. Och han tog honom ur hennes famn, och bar upp honom till ett loft, där han bodde, och lade honom på hans egen bädd.

20 Och han ropade till HERREN, och sade, O HERRE min Gud, har du också bringat ondska över den änkan som jag vistas hos, genom att dräpa hennes son?

21 Och han sträckte sig ut över barnet tre gånger, och ropade till HERREN, och sade, O HERRE min Gud, jag ber dig, låt detta barns själ komma in till honom igen.

22 Och HERREN hörde Elijahs röst; och barnets själ kom in i honom igen, och han återupplivades.

23 Och Elijah tog barnet, och hämtade ner honom från kammaren

in till huset, och överlämnade honom till hans mor: och Elijah sade, Se, din son lever.

24 Och kvinnan sade till Elijah, Av detta vet jag nu att du *är* en Gudsman, *och* att HERRENS ord i din mun *är* sanning.

Kapitel 18

1 Och det inträffade *efter* många dagar, att HERRENS ord kom till Elijah under det tredje året, sägande, Gå, visa dig för Ahab; och jag kommer sända regn över jorden.

2 Och Elijah gick för att visa sig för Ahab. Och *det rådde* en svår hungersnöd i Samaria.

3 Och Ahab kallade Obadiah, vilken *var* styresman över *hans* hus. (Nu fruktade Obadiah HERREN storligen:

4 Ty det var *så*, när Jezebel högg av HERRENS profeter, att Obadiah tog etthundra profeter, och gömde dem om femtio i en grotta, och livnärde dem med bröd och vatten.)

5 Och Ahab sade till Obadiah, Far in i landet, till alla vattenkällor, och till alla bäckar: måhända ska vi finna gräs så att hålla hästarna och mulåsnorna vid liv, så att vi inte ska förlora alla djur.

6 Så de delade upp landet mellan sig för att fara omkring överallt i det: Ahab for en väg för sig, och Obadiah for en annan väg för sig.

7 Och medan Obadiah var på vägen, se, *då* mötte Elijah honom: och han

kände igen honom, och föll ner på sitt ansikte, och sade, *Är* du den min herre Elijah?

8 Och han svarade honom, Jag *är* *den*: gå, berätta för din herre, Se, Elijah *är* *här*.

9 Och han sade, *I* vad har jag syndat, att du skulle överlämna din tjänare i Ahabs hand, så att dräpa mig?

10 *Så sant som* HERREN din Gud lever, det finns inte en nation eller ett rike, dit min herre inte har sänt för att söka dig: och när de sade, *Han är* inte *där*; tog han en ed av det riket och den nationen, att de inte *kunde* finna dig.

11 Och nu säger du, Gå, meddela din herre, Se, Elijah *är* *här*.

12 Och det skall inträffa, *så snart* jag har gått iväg från dig, att HERRENS Ande skall bära iväg dig dit jag inte vet; och när jag *så* ska komma och berätta för Ahab, och han *sedan* inte kan finna dig, *då* skall han dräpa mig: men jag, din tjänare, har fruktat HERREN ifrån min ungdom.

13 Blev det inte berättat för min herre vad jag gjorde när Jezebel dräpte HERRENS profeter, hur jag gömde hundra män av HERRENS profeter, om femtio, i en grotta, och livnärde dem med bröd och vatten?

14 Och nu säger du, Gå, meddela din herre, Se, Elijah *är* *här*: och han skall dräpa mig.

15 Och Elijah sade, *Så sant som* härskarornas HERRE lever, inför vilken jag står, jag kommer sannerligen visa mig för honom i dag.

16 Så Obadiah for för att möta Ahab, och berättade för honom: och Ahab for för att möta Elijah.

17 Och det inträffade, när Ahab såg Elijah, att Ahab sade till honom, *Är* du han som ställer till med trubbel för Israel?

18 Och han svarade, Jag har inte ställt till med trubbel för Israel; utan *det har* du, och din fars hus, i *det* att ni har övergett HERRENS bud, och du har följt Baalim.

19 Sänd nu därför, *och* församla till mig hela Israel till berget Karmel, och Baalsprofeterna, fyrahundra, och lundarnas profeter, fyrahundra, vilka äter vid Jezebels bord.

20 Så Ahab sände till alla Israels barn, och samlade ihop profeterna till berget Karmel.

21 Och Elijah kom till allt folket, och sade, Hur länge ska ni vackla mellan två uppfattningar? Om HERREN *är* Gud, följ honom: men om Baal, följ *då* honom. Och folket svarade honom inte ett ord.

22 Då sade Elijah till folket, Jag, *ja* endast jag, är kvar *som* en HERRENS profet; men Baals profeter *är* fyrahundra femtio man.

23 Låt dem därför ge oss två tjurar; och låt dem välja ut en tjur åt sig, och stycka den, och lägga *den* på ved, och inte sätta eld *därunder*: och jag kommer göra i ordning den andra tjuren, och lägga *den* på ved, och inte sätta eld *undertill*:

24 Och åkalla ni era gudars namn, och jag kommer åkalla HERRENS

namn: och den Gud som svarar genom eld, låt honom vara Gud. Och allt folket svarade och sade, *Det som du talat är gott.*

25 Och Elijah sade till

Baalsprofeterna, Välj ni ut en tjur åt er, och gör i ordning *den* först; ty ni *är* många; och åkalla era gudars namn, men sätt inte eld *därunder*.

26 Och de tog den tjur som blev given dem, och de gjorde i ordning *den*, och åkallade Baals namn från morgonen ända till middagen, sägande, O Baal, hör oss. Men *det kom* ingen röst, inte heller någon som svarade. Och de hoppade *omkring* på altaret som gjordes.

27 Och det inträffade vid middagstid, att Elijah hånade dem, och sade, Ropa högt: ty han *är* en gud; antingen pratar han, eller är han upptagen, eller är han på en resa, *eller så* kanske han sover, och måste väckas.

28 Och de ropade högt, och skar sig med knivar och skalpeller på deras vis, tills blodet strömmade ut på dem.

29 Och det inträffade, när middagen var förbi, och de profeterade tills *tiden* för offrandet av *kvällsoffret*, att varken en röst *kom*, inte heller *var* någon *där* så att svara, ej heller någon *som* gav akt *på dem*.

30 Och Elijah sade till allt folket, Kom hit till mig. Och allt folket närmade sig till honom. Och han reparerade det HERRENS altare *som var* nedrivet.

31 Och Elijah tog tolv stenar, efter

Jakobs söners stammars antal, till vilken HERRENS ord kom, sägande, Israel skall vara ditt namn:

32 Och med stenarna byggde han ett altare i HERRENS namn: och han gjorde ett dike runt altaret, i den storleken att två mått säd skulle kunna få plats.

33 Och han lade i ordning veden, och styckade tjuren, och lade *honom* på veden, och sade, Fyll fyra tunnor med vatten, och håll *det* över brännoffret, och på veden.

34 Och han sade, Gör *det* en gång till. Och de gjorde *det* för andra gången. Och han sade, Gör *det* för tredje gången. Och de gjorde *det* för tredje gången.

35 Och vattnet rann runt omkring altaret; och han fyllde också diket med vatten.

36 Och det inträffade vid *tiden för* offrandet av *kvällsoffret*, att profeten Elijah närmade sig, och sade, HERRE Abrahams Gud, Isaks, och Israels, låt det bli känt denna dag att du *är* Gud i Israel, och *att jag är* din tjänare, och *att jag har gjort* alla dessa ting på ditt ord.

37 Hör mig, O HERRE, hör mig, att detta folk må veta att du *är* HERREN Gud, och *att* du har vänt tillbaka deras hjärta igen.

38 Då föll HERRENS eld ner, och förtärde brännoffret, och veden, och stenarna, och stoftet, och slickade upp vattnet som *fanns* i diket.

39 Och när allt folket såg *det*, föll de ner på sina ansikten: och de sade, HERREN, han *är* den Gud;

HERREN, han *är* den Gud.
40 Och Elijah sade till dem, Grip Baalsprofeterna; låt inte en *enda* av dem fly undan. Och de grep dem: och Elijah förde ner dem till bäcken Kishon, och dräpte dem där.
41 Och Elijah sade till Ahab, Tag dig upp, ät och drick; ty *jag hör* ljudet av mycket regn.
42 Så Ahab begav sig upp för att äta och att dricka. Och Elijah gick upp till toppen av Karmel; och han kastade sig ner på marken, och lade sitt ansikte mellan sina knän,
43 Och sade till sin tjänare, Gå nu upp, *och se ut* mot havet. Och han gick upp, och tittade, och sade, Ingenting *där*. Och han sade, Gå igen, sju gånger.
44 Och det inträffade vid den sjunde gången, att han sade, Se, ett litet moln reser sig ur havet, likt en mans hand. Och han sade, Gå upp, *och säg* till Ahab, Förbered *din vagn*, och tag dig ner, att inte regnet ska stoppa dig.
45 Och under tiden inträffade det, att himlen blev svart av moln och vind, och det kom ett väldigt regn. Och Ahab åkte, och for till Jezreel.
46 Och HERRENS hand var på Elijah; och han omgjordade sina länder, och sprang framför Ahab till Jezreels ingång.

Kapitel 19

1 Och Ahab berättade för Jezebel allt som Elijah hade gjort, och därtill hur

han hade dräpt alla profeterna med svärd.
2 Då sände Jezebel en budbärare till Elijah, sägande, Låt gudarna göra så *mot mig*, och också mer, ifall jag inte, runt denna tid i morgon, ska göra *med* ditt liv såsom *med* livet hos en av dem.
3 Och när han såg *detta*, stod han upp, och for för sitt liv, och kom till Beer-Sheba, som *hör* till Judah, och lämnade sin tjänare där.
4 Men själv for han en dagsresa in i ödemarken, och kom och satte sig ner under ett enträd: och han begärde för sig själv att han skulle dö; och sade, Det räcker; O HERRE, tag nu mitt liv; ty jag *är* inte bättre än mina fäder.
5 Och medan han låg och sov under ett enträd, se, då rörde en ängel vid honom, och sade till honom, Stig upp *och* ät.
6 Och han tittade, och, se, *där var* en brödkaka bakad på kolen, och ett krus med vatten vid hans huvud. Och han åt och drack, och lade sig ner igen.
7 Och HERRENS ängel kom tillbaka, för andra gången, och rörde vid honom, och sade, Stig upp *och* ät; ty resan *är* för lång för dig.
8 Och han steg upp, och åt och drack, och färdades *så* i styrkan från den maten, *under* fyrtio dagar och fyrtio nätter, *ända* till Guds berg Horeb.
9 Och han kom dit till en grotta, och inkvarterade där; och, se, HERRENS ord *kom* till honom, och han sade till

honom, Vad gör du här, Elijah?

10 Och han sade, Jag har varit väldigt svartsjuk för HERREN härskarornas Guds skull: ty Israels barn har övergett ditt förbund, rivit ner dina altare, och dräpt dina profeter med svärd; och jag, *ja* endast jag, är kvar; och de söker mitt liv, för att ta det.

11 Och han sade, Gå ut, och ställ dig på berget inför HERREN. Och, se, HERREN passerade förbi, och en stor och stark vind rämnade bergen, och bröt sönder klipporna inför HERREN; *men* HERREN *var* inte i vinden: och efter vinden *kom* en jordbävning; *men* HERREN *var* inte i jordbävningen:

12 Och efter jordbävningen en eld; *men* HERREN *var* inte i elden: och efter elden en stilla låg röst.

13 Och det skedde *så*, när Elijah hörde *den*, att han täckte över sitt ansikte med sin mantel, och gick ut, och stod vid ingången till grottan. Och, se, en röst *kom* till honom, och sade, Vad gör du här, Elijah?

14 Och han sade, Jag har varit mycket svartsjuk för HERREN härskarornas Guds skull: eftersom Israels barn har övergett ditt förbund, rivit ner dina altaren, och dräpt dina profeter med svärd; och jag, *ja* endast jag, är kvar; och de söker mitt liv, för att ta det.

15 Och HERREN sade till honom, Gå, vänd tillbaka på din väg till Damaskus ödemark: och när du kommer, smörj *då* Hazael *till att vara* kung över Syrien:

16 Och Jehu, Nimshis son, skall du smörja *till* kung över Israel: och Elisha, Shafats son från Abel-Meholah, skall du smörja *till att vara* profet i ditt ställe.

17 Och det skall inträffa, *att* honom som undflyr Hazael's svärd skall Jehu dräpa: och honom som kommer undan Jehus svärd skall Elisha dräpa.

18 Ändock har jag kvarlämnat *mig* sjutusen i Israel, alla de knän som inte har böjt sig för Baal, och varje mun som inte har kysst honom.

19 Så han gav sig av därifrån, och fann Elisha, Shafats son, vilken *höll på att* ploga *med* tolv ok *oxar* framför sig, och han med det tolfte:

och Elijah gick förbi honom, och kastade sin mantel över honom.

20 Och han lämnade oxarna, och sprang efter Elijah, och sade, Låt mig, jag ber dig, kyssa min far och min mor, och *sedan* kommer jag följa dig. Och han sade till honom, Gå tillbaka igen: ty vad har jag gjort med dig?

21 Och han vände tillbaka från honom, och tog ett ok med oxar, och dödade dem, och kokade deras kött med oxredskapen, och gav åt folket, och de åt. Sedan stod han upp, och gick efter Elijah, och tjänade honom.

Kapitel 20

1 Och Syriens kung Ben-Hadad församlade hela sin här: och trettio två kungar *var* med honom,

och hästar, och vagnar: och han drog upp och belägrade Samaria, och krigade mot det.

2 Och han sände budbärare in i staden till Ahab, Israels kung, och sade till honom, Så säger Ben-Hadad,

3 Ditt silver och ditt guld *är* mitt; också dina hustrur och dina barn, *ja* de bästa, *är* mina.

4 Och Israels kung svarade och sade, Min herre, O konung, i enlighet med ditt tal, *är* jag din, och allt som jag har.

5 Och sändebuden kom tillbaka, och sade, Så talar Ben-Hadad, sägande, Fastän jag har sänt till dig, sägande, Du skall överlämna mig ditt silver, och ditt guld, och dina hustrur, och dina barn;

6 Kommer jag ändock sända mina tjänare till dig i morgon runt denna tid, och de skall söka *igenom* ditt hus, och dina tjänares hus; och det skall ske *så*, *att* vad som än är behagligt i dina ögon, *det* skall de lägga i sin hand, och föra bort.

7 Då kallade Israels kung *till sig* alla landets äldste, och sade, Lägg märke till, jag ber er, och se hur denne *man* söker ondska: ty han sände till mig efter mina hustrur, och efter mina barn, och efter mitt silver, och efter mitt guld; och jag nekade honom inte *det*.

8 Och alla äldste och allt folket sade till honom, Lyssna inte *till honom*, tillmötesgå *honom* inte heller.

9 Därför sade han åt Ben-Hadads budbärare, Säg *till* min herre

konungen, Allt som du först sände efter till din tjänare det kommer jag göra: men detta ting må jag inte göra. Och budbärarna gav sig av, och vände tillbaka det svaret till honom.

10 Och Ben-Hadad sände till honom, och sade, Må gudarna göra så mot mig, och också mer, ifall Samarias stoft skall räcka till fulla händer för allt det folket som följer mig.

11 Och Israels kung svarade och sade, Säg *till honom*, Låt inte honom som omgjordar sig med *sin rustning* berömma sig såsom han som lägger av sig den.

12 Och det inträffade, när *Ben-Hadad* hörde detta meddelande, medan han drack, han och kungarna i paviljongerna, att han sade åt sina tjänare, Ställ upp *er till strid*. Och de gjorde *sig redo för strid* mot staden.

13 Och, se, det kom en profet till Israels kung Ahab, sägande, Så säger HERREN, Har du sett hela denna väldiga hop? Se, jag kommer denna dag överlämna den i din hand; och du skall veta att jag *är* HERREN.

14 Och Ahab sade, Genom vem? Och han sade, *Ja* genom provinsernas furstars unga män. Sedan sade han, Vem skall föra striden? Och han svarade, Du.

15 Då räknade han in provinsernas furstars unga män, och de var 232: och efter dem räknade han in allt folket, *ja* alla Israels barn, 7000 män.

16 Och drog ut vid middag. Men Ben-Hadad *var i färd med att dricka* sig berusad i paviljongerna, han och

kungarna, de trettiofå kungarna som hjälpte honom.

17 Och provinsernas furstars unga män drog ut först; och Ben-Hadad sände ut, och de berättade för honom, sägande, Det har kommit ut män ur Samaria.

18 Och han sade, Ifall de har kommit ut för fred, tag dem levande; eller ifall de har kommit ut för krig, tag dem levande.

19 Så dessa provinsernas furstars unga män kom ut ur staden, och armén som följde dem.

20 Och dräpte var och en sin man: och syrierna flydde; och Israel jagade dem: och Ben-Hadad, Syriens kung, flydde på en häst med ryttarna.

21 Och Israels kung drog ut, och slog hästarna och vagnarna, och dräpte syrierna i en väldig slakt.

22 Och profeten kom till Israels kung, och sade till honom, Gå, stärk dig, och beakta, och se *upp* vad du gör: ty vid årets återkomst kommer Syriens kung komma upp mot dig.

23 Och Syriens kungs tjänare sade till honom, Deras gudar *är* bergsgudar; därför var de starkare än vi; men låt oss strida mot dem på slätten, och vi skall *då* utan tvekan vara starkare än de.

24 Och gör detta ting, Tag bort kungarna, var man från sin plats, och sätt befälhavare i deras ställen:

25 Och mönstra dig en armé, lik den armén som du har förlorat, häst för häst, och vagn för vagn: och vi kommer strida mot dem på slätten, *och* vi skall säkerligen vara starkare

än de. Och han lyssnade till deras röst, och gjorde så.

26 Och det inträffade vid årets återkomst, att Ben-Hadad mönstrade syrierna, och drog upp till Afek, för att strida mot Israel.

27 Och Israels barn mönstrades, och var alla närvarande, och gick emot dem: och Israels barn slog läger framför dem såsom två små gethjordar; men syrierna uppfyllde landet.

28 Och det kom en Gudsman, och talade till Israels kung, och sade, Så säger HERREN, Eftersom syrierna har sagt, HERREN *är* bergens Gud, men han *är* inte dalarnas Gud, därför kommer jag överlämna hela denna väldiga hop i din hand, och ni skall veta att jag *är* HERREN.

29 Och *i* sju dagar lägrade de sig, *den* ena mitt emot den andra. Och det skedde *så*, att på den sjunde dagen inleddes striden: och Israels barn dräpte av syrierna 100 000 fotfolk på en *och samma* dag.

30 Men resten flydde till Afek, in till staden; och *där* föll en mur över 27 000 av de män *som var* kvar. Och Ben-Hadad flydde, och kom in till staden, in till en inre kammare.

31 Och hans tjänare sade till honom, Se nu, vi har hört att kungarna av Israels hus *är* barmhärtiga kungar: låt oss, jag ber dig, sätta säcktyg om våra länder, och rep om våra huvuden, och gå ut till Israels kung: kanske kommer han *då* rädda ditt liv.

32 Så de omgjordade sig med säcktyg om sina länder, och *satte* rep

om sina huvuden, och kom till Israels kung, och sade, Din tjänare Ben-Hadad säger, Jag ber dig, låt mig få leva. Och han sade, *Är han ännu vid liv? Han är min broder.*

33 Nu gav männen noga akt på huruvida *något ting skulle komma* från honom, och fångade *det* hastigt: och de sade, Ben-Hadad, din broder. Då sade han, Gå ni, hämta honom. Då kom Ben-Hadad ut till honom; och han fick honom att komma upp in i vagnen.

34 Och *Ben-Hadad* sade till honom, De städer, vilka min far tog från din far, kommer jag lämna tillbaka; och du skall göra gator åt dig i Damaskus, såsom min far gjorde i Samaria. Då *sade Ahab*, Jag kommer sända iväg dig med detta förbund. Så han slöt ett förbund med honom, och sände iväg honom.

35 Och en viss man av profeternas söner sade till sin näste på HERRENS ord, Slå mig, jag ber dig. Och mannen vägrade att slå honom.

36 Då sade han till honom, Eftersom du inte har lytt HERRENS röst, se, så snart du har gett dig av från mig, skall ett lejon dräpa dig. Och så snart som han hade gett sig av från honom, fann ett lejon honom, och dräpte honom.

37 Sedan fann han en annan man, och sade, Slå mig, jag ber dig. Och mannen slog honom, så att, genom att slå honom, han sårade *honom*.

38 Så profeten gav sig av, och väntade på kungen vid vägen, och gjorde sig oigenkännlig med aska på

sitt ansikte.

39 Och då kungen passerade förbi, ropade han till kungen: och han sade, Din tjänare gick ut mitt in till striden; och, se, en man vek åt sidan, och hämtade en man till mig, och sade, Vakta denne man: *och* ifall han på något vis ska *komma att saknas*, då skall ditt liv komma *att räknas som utbyte* för hans liv, eller skall du annars betala en talent silver.

40 Och medan din tjänare var upptagen här och där, försvann han. Och Israels kung sade till honom, Så *skall* din dom *vara*; du själv har avgjort *den*.

41 Och han skyndade sig, och tog bort askan från sitt ansikte; och Israels kung kände igen honom att han *hörde* till profeterna.

42 Och han sade till honom, Så säger HERREN, Eftersom du har släppt en man ur *din* hand vilken jag bestämde till fullständig undergång, därför skall ditt liv gå för hans liv, och ditt folk för hans folk.

43 Och Israels kung for till sitt hus tungsint och misshagad, och kom till Samaria.

Kapitel 21

1 Och det inträffade efter dessa ting, *att* jezreeliten Naboth hade en vingård, vilken *var* i Jezreel, nära Samarias kung Ahabs palats.

2 Och Ahab talade till Naboth, sägande, Ge mig din vingård, att jag må ha den till en örtträdgård,

eftersom den *ligger* nära intill mitt hus: och jag kommer för den ge dig en bättre vingård än den; *eller*, ifall det ska förefalla dig *vara* gott, kommer jag ge dig dess värde i pengar.

3 Och Naboth sade till Ahab, HERREN förbjude det mig, att jag skulle ge mina fäders arv åt dig.

4 Och Ahab kom in till sitt hus tungsint och misshagad på grund av det ordet som jezreeliten Naboth hade talat till honom: ty han hade sagt, Jag kommer inte ge dig mina fäders arv. Och han lade sig ner på sin bädd, och vände bort sitt ansikte, och ville inte äta bröd.

5 Men hans hustru Jezebel kom till honom, och sade till honom, Varför är din ande så ledsen, att du inte äter något bröd?

6 Och han sade till henne, Eftersom jag talade med jezreeliten Naboth, och sade till honom, Ge mig din vingård för pengar; eller annars, om det ska behaga dig, kommer jag ge dig *en annan* vingård för den: och han svarade, Jag kommer inte ge dig min vingård.

7 Och hans hustru Jezebel sade till honom, *Är det inte* du som nu regerar över Israels rike? Stig upp, *och* ät bröd, och låt ditt hjärta vara glatt: jag kommer ge dig jezreeliten Naboths vingård.

8 Så hon skrev brev i Ahabs namn, och förseglade *dem* med hans sigill, och sände breven till de äldste och till de förnäma som *var* i hans stad, boende med Naboth.

9 Och hon skrev i breven, sägande, Utlys en fasta, och sätt Naboth högt bland folket:

10 Och sätt två män, Belials söner, inför honom, till att vittna mot honom, sägande, Du hädade Gud och kungen. Och för *sedan* ut honom, och stena honom, att han må dö.

11 Och männen i hans stad, *ja* de äldste och de förnäma som var invånare i hans stad, gjorde såsom Jezebel hade sänt till dem, *och* såsom det *stod* skrivet i breven som hon hade sänt till dem.

12 De utlyste en fasta, och lät Naboth sitta högt bland folket.

13 Och det kom in två män, Belials barn, och satte sig framför honom: och de Belials män vittnade mot honom, *ja* mot Naboth, i folkets närvaro, sägande, Naboth hädade Gud och kungen. Sedan förde de ut honom ur staden, och stenade honom med stenar, att han dog.

14 Sedan sände de till Jezebel, sägande, Naboth har blivit stenad, och är död.

15 Och det inträffade, när Jezebel hörde att Naboth hade blivit stenad, och var död, att Jezebel sade till Ahab, Stå upp, *och* tag *nu* jezreeliten Naboths vingård i besittning, som han vägrade att ge dig för pengar: ty Naboth är inte vid liv, utan *är* död.

16 Och det inträffade, när Ahab hörde att Naboth var död, att Ahab stod upp för att gå ner till jezreeliten Naboths vingård, för att ta den i besittning.

17 Och HERRENS ord kom till
Elijah, den tishbiten, sägande,
18 Stå upp, gå ner för att möta Ahab,
Israels kung, som *är* i Samaria: se,
han är i Naboths vingård, dit han har
gått ner för att ta den i besittning.
19 Och du skall tala till honom,
sägande, Så säger HERREN, Har du
dödat, och också tagit i besittning?
Och du skall tala till honom,
sägande, Så säger HERREN, På den
platsen där hundar slickade Naboths
blod skall hundar slicka ditt blod, ja
ditt.
20 Och Ahab sade till Elijah, Har du
funnit mig, O min fiende? Och han
svarade, Jag har funnit *dig*: eftersom
du har sålt dig till att uträtta ondska i
HERRENS åsyn.
21 Se, jag kommer bringa ondska
över dig, och kommer ta bort din
avkomma, och kommer hugga av
från Ahab honom som kissar mot
väggen, och honom som är instängd
och kvar i Israel,
22 Och kommer göra ditt hus likt
Jeroboams, Nebats sons, hus, och
likt Baashas, Ahijahs sons, hus, för
den provokationens skull varmed du
har provocerat *mig* till vrede, och fått
Israel att synda.
23 Och om Jezebel talade också
HERREN, sägande, Hundarna skall
äta Jezebel vid Jezreels mur.
24 Honom som i staden dör
tillhörande Ahab skall hundarna äta;
och honom som dör *ute* på fältet
skall himlens fåglar äta.
25 Men det fanns ingen lik Ahab,
vilken sålde sig själv till att uträtta

ondska i HERRENS åsyn, vilken
hans hustru Jezebel eggade upp.
26 Och han gjorde väldigt
vederstyggligt i att följa avgudar,
efter alla *ting* som amoriterna gjorde,
vilka HERREN kastade ut inför
Israels barn.
27 Och det inträffade, när Ahab
hörde de orden, att han rev sönder
sina kläder, och satte säcktyg över
sitt kött, och fastade, och låg i
säcktyg, och gick varsamt.
28 Och HERRENS ord kom till
tishbiten Elijah, sägande,
29 Ser du hur Ahab ödmjucar sig
inför mig? Eftersom han ödmjucar
sig för mig, kommer jag inte bringa
in det onda under hans dagar: *utan* i
hans sons dagar kommer jag bringa
in det onda över hans hus.

Kapitel 22

1 Och de fortsatte *i* tre år utan krig
mellan Syrien och Israel.
2 Och det inträffade under det tredje
året, att Jehoshafat, Judah kung, kom
ner till Israels kung.
3 Och Israels kung sade till sina
tjänare, Vet ni att Ramoth i Gilead
är vårt, och vi *sitter* stilla, och tar det
inte ur Syriens kungs hand?
4 Och han sade till Jehoshafat, Vill
du dra ut till strid med mig till
Ramoth-Gilead? Och Jehoshafat
sade till Israels kung, Jag *är* såsom
du *är*, mitt folk såsom ditt folk, mina
hästar såsom dina hästar.
5 Och Jehoshafat sade till Israels

kung, Fråga, jag ber dig, hos HERRENS ord i dag.

6 Då samlade Israels kung ihop profeterna, omkring fyrahundra män, och sade till dem, Skall jag fara mot Ramoth-Gilead till strid, eller skall jag låta bli? Och de sade, Dra upp; ty Herren skall överlämna *det* i kungens hand.

7 Och Jehoshafat sade, *Finns det* inte här en HERRENS profet förutom *dessa*, att vi skulle kunna fråga hos honom?

8 Och Israels kung sade till Jehoshafat, *Det finns* ännu en man, Mikaiah, Imlahs son, genom vilken vi må fråga hos HERREN: men jag hatar honom; ty han profeterar inte gott om mig, utan ont. Och Jehoshafat sade, Låt inte kungen säga så.

9 Då kallade Israels kung på en officer, och sade, Tag fort *hit* Imlahs son Mikaiah.

10 Och Israels kung och Judah kung Jehoshafat satt var och en på sin tron, havande satt på sig sina skrudar, på en öppen plats vid ingången till Samarias port; och alla profeterna profeterade inför dem.

11 Och Zedekiah, Chenaanahs son, gjorde sig horn av järn: och han sade, Så säger HERREN, Med dessa skall du stånga syrierna, tills du har gjort slut på dem.

12 Och alla profeterna profeterade så, sägande, Dra upp till Ramoth-Gilead, och var framgångsrik: ty HERREN skall överlämna *det* i kungens hand.

13 Och budbäraren som hade gått för att kalla Mikaiah talade till honom, sägande, Se nu, profeternas ord *förkunnar* med en mun gott gentemot kungen: låt ditt ord, jag ber dig, vara likt ordet hos en av dem, och tala *det som är* gott.

14 Och Mikaiah sade, *Så sant* HERREN lever, vad HERREN säger till mig, det kommer jag tala.

15 Så han kom till kungen. Och kungen sade till honom, Mikaiah, skall vi gå mot Ramoth-Gilead för att strida, eller skall vi avstå? Och han svarade honom, Gå, och var framgångsrik: ty HERREN skall överlämna *det* i kungens hand.

16 Och kungen sade till honom, Hur många gånger skall jag besvärja dig att du inte ska säga mig något förutom *det som är* sant i HERRENS namn?

17 Och han sade, Jag såg hela Israel skingrade på bergen, såsom får som inte har en herde: och HERREN sade, Dessa har ingen herre: låt dem var man vända tillbaka till sitt hus i frid.

18 Och Israels kung sade till Jehoshafat, Sade jag inte till dig att han inte skulle profetera något gott gällande mig, utan *bara* ont?

19 Och han sade, Hör du därför HERRENS ord: Jag såg HERREN sittande på sin tron, och himlens hela härskara stående *där* vid honom på hans högra sida och på hans vänstra.

20 Och HERREN sade, Vem skall övertyga Ahab, så att han må dra upp och stupa i Ramoth-Gilead? Och

en sade si, och en annan sade så.

21 Och det kom fram en ande, och stod inför HERREN, och sade, Jag kommer övertyga honom.

22 Och HERREN sade till honom, Varmed? Och han sade, Jag kommer gå ut, och jag kommer vara en ljugande ande i alla hans profeters mun. Och han sade, Du skall övertyga *honom*, och också lyckas: gå ut, och gör så.

23 Se nu därför, HERREN har lagt en ljugande ande i alla dessa dina profeters mun, och HERREN har talat ont gällande dig.

24 Men Zedekiah, Chenaanahs son, närmade sig, och slog Mikaiiah på kindbenet, och sade, Vilken väg gick HERRENS Ande bort ifrån mig för att tala till dig?

25 Och Mikaiiah sade, Se, du skall se *det* på den dagen, när du skall gå in till en inre kammare för att gömma dig.

26 Och Israels kung sade, Tag Mikaiiah, och för tillbaka honom till stadens styresman Amon, och till kungasonen Joash;

27 Och säg, Så säger kungen, Sätt denne *typ* i fängelset, och föd honom med bedrövelses bröd och med bedrövelses vatten, tills jag ska komma *tillbaka* i frid.

28 Och Mikaiiah sade, Ifall du överhuvudtaget ska komma tillbaka i frid, *då* har HERREN inte talat genom mig. Och han sade, Hör, O folk, var och en av er.

29 Så Israels kung och Judah kung Jehoshafat drog upp till Ramoth-

Gilead.

30 Och Israels kung sade till Jehoshafat, Jag kommer förkläda mig, och ge mig in i striden; men sätt du på dig dina kläder. Och Israels kung förklädde sig, och drog ut till striden.

31 Men Syriens kung befallde sina trettiotvå befälhavare vilka hade befälet över hans vagnar, sägande, Strid varken mot liten eller stor, utan endast mot Israels kung.

32 Och det inträffade, när vagnarnas befälhavare såg Jehoshafat, att de sade, Förvisso *är* det *där* Israels kung. Och de vek av för att strida mot honom: och Jehoshafat ropade ut.

33 Och det inträffade, när vagnarnas befäl uppfattade att det inte *var* Israels kung, att de vände tillbaka från att jaga honom.

34 Och en *viss* man spände en båge *och sköt* på måfå, och träffade Israels kung mellan harneskets fogar: därför sade han åt vagnens förare, Vänd din hand, och för ut mig ur hären; ty jag är sårad.

35 Och striden tilltog den dagen: och kungen hölls stående i sin vagn mot syrierna, och dog på kvällen: och blodet rann ut ur såret mitt *ner* i vagnen.

36 Och det gick ut en proklamation över hela hären vid solnedgången, sägande, Var man till sin stad, och var man till sitt eget land.

37 Så kungen dog, och fördes till Samaria; och de begravde kungen i Samaria.

38 Och *en man* tvättade vagnen i Samarias damm; och hundarna slickade upp hans blod; och de tvättade hans rustning; i enlighet med HERRENS ord som han talade.

39 Nu, de övriga av Ahabs gärningar, och allt som han gjorde, och elfenbenshuset som han gjorde, och alla de städer som han byggde, *är* de inte nedskrivna i Israels kungars krönikebok?

40 Så Ahab gick till sömns med sina fäder; och hans son Ahaziah regerade i hans ställe.

41 Och Jehoshafat, Asas son, började att regera över Judah under Ahabs, Israels kungs, fjärde år.

42 Jehoshafat *var* trettiofem år gammal när han började att regera; och han regerade *i* tjugofem år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Azubah, Shilhis dotter.

43 Och vandrade på sin far Asas alla vägar; han vek inte av från det, görande *det som var* rätt i HERRENS ögon: dock togs inte offerhöjderna bort; *ty* ännu offrade folket och tände rökelse *uppe* på höjderna.

44 Och Jehoshafat gjorde fred med Israels kung.

45 Nu, resten av Jehoshafats gärningar, och hans mäktighet som han visade, och hur han krigade, *är*

de inte nedskrivna i Judah kungars krönikebok?

46 Och sodomiternas kvarleva, vilka återstod i hans far Asas dagar, tog han bort ur landet.

47 *Det fanns* då ingen kung i Edom: en ståhållare *var* kung.

48 Jehoshafat gjorde Tharshishskepp till att gå till Ofir för *att hämta* guld: men de for inte; ty skeppen slogs sönder i Eziongeber.

49 Sedan sade Ahaziah, Ahabs son, till Jehoshafat, Låt mina tjänare fara med dina tjänare i skeppen. Men Jehoshafat ville inte.

50 Och Jehoshafat gick till sömns med sina fäder, och blev begravd hos sina fäder i sin fader Davids stad: och hans son Jehoram regerade i hans ställe.

51 Ahaziah, Ahabs son, inledde att regera över Israel i Samaria *i* Judah kung Jehoshafats sjuttonde år, och regerade över Israel *i* två år.

52 Och han gjorde ondska i HERRENS åsyn, och vandrade på sin fars väg, och på sin mors väg, och på Jeroboams, Nebats sons, väg, vilken fick Israel att synda:

53 Ty han tjänade Baal, och tillbad honom, och provocerade HERREN Israels Gud till ilska, i enlighet med allt som hans far hade gjort.